

รายงานภาวะสังคม

ภาวะสังคมไทยไตรมาสสอง ปี 2549

➤ ด้านคุณภาพคน

ประชาชนมีงานทำในระดับเต็มที่ โดยภาคการเกษตรจ้างงานเพิ่มขึ้น ตามภาวะเศรษฐกิจการเกษตรที่ขยายตัว ทำให้อัตราการว่างงานโดยรวมลดลง นอกจากนี้ ประชาชนมีสุขภาพดี เนื่องจากภาครัฐเฝ้าระวังป้องกันการระบาดของโรคต่างๆ เช่น โรคปอดบวม ไข้เลือดออก ไข้หวัดใหญ่ และโรคบิด และให้ความรู้เรื่องการดูแลสุขภาพอย่างทั่วถึง รวมทั้งได้ดำเนินมาตรการกำจัด และควบคุมโรคไข้หวัดนกมีให้ขยายการระบาดอย่างได้ผล ส่วนผลลัพธ์การเรียนของนักเรียนวิชาภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และคณิตศาสตร์ อยู่ในเกณฑ์ที่ดี โดยสอบได้คะแนนต่ำกว่าร้อยละ 50 ทุกวิชา

➤ ด้านความมั่นคงทางสังคม

กำลังแรงงานได้รับการคุ้มครองในระบบประกันทางสังคมเพิ่มขึ้น และชุมชนเริ่มมีบทบาทดำเนินงานจัดสวัสดิการให้แก่ประชาชนในชุมชน เช่น กลุ่มสังคมอาสาช่วยเหลือชุมชน ซึ่งช่วยแบ่งเบาภาระของภาครัฐและเสริมสร้างชีดความสามารถในการพัฒนาของประชาชนให้ดีขึ้น นอกจากนี้ประชาชนยังมีความปลดภัยในเชิงวิศวะและทรัพย์สินต่อกันมากขึ้น โดยเห็นได้จากการเกิดคดีโดยรวมลดลงทั้งคดีชีวิตและร่างกาย และคดีทรัพย์สิน

➤ ด้านพฤติกรรมและความเป็นอยู่ของคน

การบริโภคบุหรี่ลดลงต่อเนื่องจากไตรมาสแรก ซึ่งเป็นผลจากการดำเนินมาตรการต่างๆ ของรัฐ เช่น การห้ามนำเข้าบุหรี่ การขยายเขตปลอดบุหรี่ทั่วประเทศ ส่วนการบริโภคแอลกอฮอล์ยังมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะเยาวชนอายุ 15-24 ปี และผู้หญิง มีสัดส่วนตี่มสุราเพิ่มขึ้น ทำให้ประชารท์ที่เจ็บป่วยด้วยโรคสุราเป็นพิษและโรคตับมีสัดส่วนเพิ่มขึ้น และการเกิดอุบัติเหตุ รวมทั้งความรุนแรงในครอบครัวที่มีสาเหตุจากการดื่มสุราเพิ่มขึ้นไปด้วย

➤ ด้านสิ่งแวดล้อม

ภัยธรรมชาติทั้งฝนแล้งและน้ำท่วมเกิดขึ้นทุกปี และ มีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น การเกิดน้ำท่วมดินถล่มในภาคเหนือ 5 จังหวัด เป็นผลจากการทำลายป่าไม้อายุต่อเนื่อง ทำให้พื้นที่ป่าลดลงเหลือเพียงร้อยละ 30 ในขณะที่ระบบเตือนภัยยังไม่มีประสิทธิภาพและไม่ทั่วถึง

➤ เรื่องเด่นประจำบัน

➤ เยาวชนในสังคมไทยวันนี้

พฤติกรรมของเยาวชนบางกลุ่มยังน่าเป็นห่วง โดยเฉพาะเรื่องการใช้จ่ายฟุ่มเฟือยและการเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ในขณะเดียวกันก็มีเยาวชนบางกลุ่มที่อุทิศเวลาเพื่อทำสาธารณประโยชน์รวมทั้งช่วยป้องกันปัญหาต่างๆ ที่เกิดกับเยาวชน ซึ่งเป็นกิจกรรมที่สมควรสนับสนุนให้เกิดกลุ่มต่างๆ อย่างแพร่หลายยิ่งขึ้น

รายงานภาวะสังคมไทยไตรมาสสอง ปี 2549

คุณภาพคน

ประชาชนมีงานทำอยู่ในระดับเต็มที่

ตารางที่ 1 กำลังแรงงาน การมีงานทำ และการว่างงานทั่วราชอาณาจักร ไตรมาสสองปี 2547-2549
หน่วย: พันคน

สถานภาพแรงงาน	2547	2548	2549
1. กำลังแรงงาน	35,270	35,755	36,665
2. การมีงานทำ	33,747	34,462	35,791
สาขางานกรรม	11,716	11,633	13,749
นอกภาคกรรม	22,031	22,829	22,042
- เมือง	77	57	62
- หัตถกรรม	6,697	6,701	6,679
- การก่อสร้าง	2,500	2,740	2,311
- สาธารณูปโภค	172	162	179
- การค้าและการธนาคาร	5,332	5,336	5,072
- งานส่ง	1,123	1,115	1,107
- บริการและอื่น	6,131	6,717	6,631
3. การว่างงาน	918	725	508
4. อัตราการว่างงานรวม (%)	2.65	2.06	1.40

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร ไตรมาส 2547-2549

ตารางที่ 2 จำนวนผู้ว่างงาน อัตราการว่างงานไตรมาสสอง ปี 2547-2549

	จำนวนผู้ว่างงาน (พันคน)			อัตราการว่างงาน (%)		
	2547	2548	2549	2547	2548	2549
ผู้ว่างงานรวม	918	725	508	2.6	2.0	1.4
- ผู้ว่างงานที่ทำงานทำ	176	165	107	0.5	0.5	0.3
- ผู้ว่างงานไม่ทำงาน	742	560	401	2.1	1.5	1.1

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร ไตรมาส 2547-2549

ตารางที่ 3 อัตราการว่างงานจำแนกตามระดับการศึกษาไตรมาสสอง ปี 2547-2549

ระดับการศึกษา	2547	2548	2549
ประถมศึกษาและต่ำกว่า	1.65	1.34	0.58
มัธยมต้น	3.29	2.47	2.22
มัธยมปลาย	3.6	3.32	1.62
อาชีวศึกษา	4.12	1.27	1.26
วิชาชีพชั้นสูง	5.6	5.05	4.62
มหาวิทยาลัย	5.15	3.49	3.42

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ประชาชนมีงานทำอยู่ในระดับสูงและเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยไตรมาสสองปี 2548 แรงงานมีงานทำ 34.5 ล้านคน เพิ่มขึ้นเป็น 35.8 ล้านคนในปี 2549 หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.8 การจ้างงานส่วนใหญ่เพิ่มขึ้นในภาคเกษตร โดยไตรมาสสองปี 2548 มีผู้มีงานทำ 11.6 ล้านคน เพิ่มขึ้นเป็น 13.7 ล้านคนในปี 2549 หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 18.1 สอดคล้องกับการขยายตัวของภาคเกษตรที่เพิ่มขึ้น เนื่องจาก มีปริมาณนำฝ่ายมากกว่าปีก่อน ประกอบกับราคายาสูตรและยาต้มที่ปรับตัวสูง จึงทำให้เกิดการเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น ส่วนการจ้างงานนอกภาคเกษตรมีเพียง 22 ล้านคน ลดลงจากไตรมาสเดียวกันของปี 2548 ร้อยละ 3.5 สาขาที่จ้างงานลดลงมากที่สุดคือสาขาวิศวกรรมศาสตร์ 2.3 ล้านคน ลดลงร้อยละ 15.6 รองลงมาเป็นสาขาวิชาการค้าการธนาคาร จ้างงาน 5 ล้านคน ลดลงร้อยละ 4.9 ตามภาวะเศรษฐกิจที่ภาคธุรกิจสัมหาริมทรัพย์และธุรกิจการค้าปลีกเริ่มชะลอตัว

การว่างงานลดลงอย่างต่อเนื่องทุกกลุ่ม

ภาวะการว่างงานไตรมาสสองปี 2549 อยู่ในระดับที่อาจเรียกว่าไม่มีผู้ว่างงานโดยเปิดเผย โดยอัตราการว่างงานทั้งหมดลดลงอย่างต่อเนื่องจากร้อยละ 2.6 ของกำลังแรงงานในปี 2547 เหลือร้อยละ 2.0 ในปี 2548 และร้อยละ 1.4 ในปี 2549 ผู้ว่างงานที่ทำงานทำหรือเรียกว่าผู้ว่างงานโดยเปิดเผยที่เคยมีสัดส่วนร้อยละ 0.5 ของกำลังแรงงานในไตรมาสสองปี 2547 และ 2548 ลดลงเหลือเพียงร้อยละ 0.3 ในปี 2549 ส่วนผู้ว่างงานที่ไม่ทำงานทำก็มีแนวโน้มลดลงจากร้อยละ 2.1 ในปี 2547 เหลือร้อยละ 1.5 ในปี 2548 และร้อยละ 1.1 ในปี 2549 เมื่อพิจารณาผู้ว่างงานตามระดับการศึกษาพบว่า ผู้ที่จบการศึกษาชั้นมัธยมสูงจะมีอัตราการว่างงานสูงกว่าทุกกลุ่ม โดยมีอัตราร้อยละ 4.6 รองลงมาเป็นผู้จบการศึกษาระดับอุดมศึกษามีอัตราการว่างงานร้อยละ 3.4

ความต้องการแรงงานสาขาคอมพิวเตอร์ยังมีโอกาสที่ดีกว่าสาขานี้ๆ

สำนักงานสถิติแห่งชาติรายงานว่า แรงงานส่วนใหญ่ทั้งผู้ที่มีงานทำและผู้ว่างงาน ต้องการพัฒนาศักยภาพตนเองให้สูงขึ้น โดยปี 2549 ผู้มีงานทำต้องการพัฒนาด้านช่างอุตสาหกรรม เช่น ช่างกลโรงงาน ช่างเชื่อม ช่างไฟฟ้ามากที่สุด มีสัดส่วนร้อยละ 27.7 รองลงไปเป็นด้านคหกรรม เช่น ทำอาหาร เสริมสวย ตัดเย็บเสื้อผ้า ร้อยละ 25.2 และด้านการเกษตร เช่น การพาะปลูกและขยายพันธุ์ พืช การจัดสวน การทำปุ๋ยธรรมชาติร้อยละ 24.2 อย่างไรก็ตาม สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ วิเคราะห์ว่าในช่วง พ.ศ. 2547-2549 โครงสร้างเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป ทำให้แรงงานมองเห็นโอกาสในสาขาคอมพิวเตอร์ และสาขาวิชาการเกษตรยังมีอนาคตสดใส เนื่องจากสาขาคอมพิวเตอร์ ยังเป็นสาขาที่ผู้ว่างงานต้องการได้รับการอบรมมากที่สุด โดยมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 9.4 ในปี 2547 เป็นร้อยละ 16.5 ในปี 2549 รองลงมาเป็นเกษตรกรรมมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 5.6 เป็นร้อยละ 7.2 ในขณะที่ความต้องการอบรมด้านช่างอุตสาหกรรมลดลงจากร้อยละ 43.8 เหลือร้อยละ 42.4 และด้านคหกรรมลดลงจากร้อยละ 28.9 เหลือร้อยละ 22.1

ตารางที่ 4 ร้อยละของแรงงานที่ต้องการพัฒนาชีวิตความสุขตามหลักสูตรต่างๆ

	ช่าง อุตสาหกรรม	คหกรรม	เกษตร- กรรม	คอมพิว- เตอร์	อื่นๆ
ผู้มีงานทำ					
2547	32.3	26.6	20.6	9.6	10.9
2549	27.7	25.2	24.2	9.0	13.9
ผู้ว่างงาน					
2547	43.8	28.9	5.6	9.4	12.3
2549	42.4	22.1	7.2	16.5	11.8

หมายเหตุ : หลักสูตรอื่นๆ คือพัฒนาชีวิตความสุขตามหลักสูตร และการบริหารจัดการ ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ตารางที่ 5 จำนวนผู้ป่วยด้วยโรคเฝ้าระวัง พ.ศ. 2548-2549

โรค	2548				2549	
	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2
1. อหิวาต์โรค	8	135	104	25	5	4
2. ไข้หวัดใหญ่	4,561	4,648	5,494	3,761	3,115	3,041
3. ไข้กaphหลังแอ่น	14	15	9	8	11	13
4. ปอดบวม	36,580	26,857	41,516	24,336	33,889	22,482
5. พิษสุนัขบ้า	6	3	2	4	5	5
6. ลิ่มหู	339	557	1,109	618	289	433
7. มือเท้าปาก	255	2,259	1,690	426	368	469
8. ไข้เลือดออก	5,564	14,315	16,593	7,265	5,241	11,844
9. บิด	5,182	8,823	4,944	3,275	4,681	4,134
10. ไข้สัมภ์อักเสบ	84	81	80	84	51	70
11. หัด	1,219	760	771	502	1,211	615
รวม	53,812	55,453	72,312	40,304	48,866	43,110

ที่มา : กระทรวงสาธารณสุข

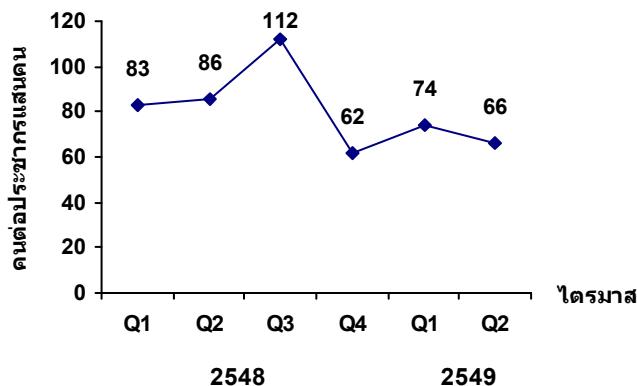
ภาวะการมีงานทำไตรมาสสองปี 2549 สะท้อนให้เห็น ความแข็งแกร่งและการมีภูมิคุ้มกันของตลาดแรงงาน จึงทำให้ประชาชนมีงานทำที่ทั่วถึงและอัตราการว่างงานอยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำ ตลอด 3 ปีที่ผ่านมา อย่างไรก็ตาม กระทรวงแรงงานควรศึกษาถึง ความต้องการที่แท้จริงของตลาดแรงงานว่าต้องการผู้มีทักษะฝีมือ ด้านใดบ้าง เพื่อจัดหลักสูตรให้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน ซึ่งจะทำให้การจ้างงานของประเทศอยู่ในระดับเต็มที่ อย่างต่อเนื่อง

ประชาชนเจ็บป่วยด้วยโรคที่ป้องกันได้มีแนวโน้มลดลง

กระทรวงสาธารณสุขรายงานว่าผลการเฝ้าระวังโรคที่เป็นปัญหาต่อสุขภาพและชีวิตของประชาชน เช่น อหิวาต์โรค ไข้หวัดใหญ่ ไข้กaphหลังแอ่น ปอดบวม พิษสุนัขบ้า ลิ่มหู มือเท้าปาก ไข้เลือดออก บิด และไข้สัมภ์อักเสบ มีแนวโน้มดีขึ้น โดยจำนวนผู้ป่วยด้วยโรคที่เฝ้าระวังดังกล่าว 11 โรค ลดลงจาก 55,453 ราย ในไตรมาสสองปี 2548 เหลือเพียง 43,110 ราย ในปี 2549 หรือลดลงคิดเป็นร้อยละ 22.3 ประชาชนที่เจ็บป่วยคิดเป็นสัดส่วน 85.6 คนต่อประชากรแสนคนในไตรมาสสองปี 2548 ลดลงเหลือ 66 คนต่อประชากรแสนคนในปี 2549 โดยโรคปอดบวม มีผู้ป่วยมากเป็นอันดับหนึ่งมีสัดส่วนถึง 34.5 คนต่อประชากร

แสนคน ลดลงจากไตรมาสเดียวกันของปี 2548 ร้อยละ 16.9 รองลงมาเป็นโรคไข้เลือดออกมีสัดส่วนผู้ป่วย 18.2 คนต่อประชากร แสนคน ลดลงร้อยละ 17.6 โรคบิดมีสัดส่วนผู้ป่วย 6.3 คน ลดลงร้อยละ 30 และโรคไข้หวัดใหญ่มีสัดส่วนผู้ป่วย 4.7 คนต่อประชากร แสนคน ลดลงร้อยละ 34.7 ทั้งนี้เป็นผลของการเฝ้าระวังโรคและการให้ความรู้เรื่องการดูแลสุขภาพแก่ประชาชนของกระทรวงสาธารณสุขอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ

แผนภูมิที่ 1 สัดส่วนผู้ป่วยด้วยโรคเฝ้าระวัง พ.ศ. 2548-2549

ที่มา : สำนักงานภาควิทยา กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข

ตารางที่ 6 จำนวนผู้ป่วยยืนยันและเสียชีวิตจากการไข้หวัดใหญ่ในรายงานขององค์กรอนามัยโลก

ประเทศ	2546		2547		2548		2549*	
	ป่วย	ตาย	ป่วย	ตาย	ป่วย	ตาย	ป่วย	ตาย
เวียดนาม	3	3	29	20	61	19	0	0
ไทย	0	0	17	12	5	2	2	2
อินโดนีเซีย	0	0	0	0	17	11	36	30
จีน	0	0	0	0	8	5	11	7
กัมพูชา	0	0	0	0	4	4	2	2

หมายเหตุ : *ปี 2549 เป็นข้อมูลครึ่งปีแรก

ที่มา : กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข

โรคไข้หวัดใหญ่เป็นโรคوبัติใหม่ได้เกิดระบาดครั้งแรกในประเทศไทยช่วง พ.ศ. 2546-2547 และสร้างความเสียหายให้กับอุตสาหกรรมเลี้ยงไก่อย่างมาก โดยมีไก่ตายและถูกทำลายถึง 60 ล้านตัว มีประชาชนป่วยถึง 12 ราย เสียชีวิต 8 ราย และถึงแม่ภาครัฐจะควบคุมการระบาดให้ออยู่ในขอบเขตจำกัดได้ แต่โรคนี้ได้กลับเป็นโรคประจำถิ่นที่มาจากต้นทุกปี สำหรับไตรมาสสองปี 2549 โรคไข้หวัดใหญ่ได้เกิดขึ้นในประเทศไทยอีกครั้งหนึ่ง ทำให้มีไก่ตายและถูกทำลายกว่า 3 แสนตัว และมีประชาชนเสียชีวิต 2 ราย แต่ยังต่ำกว่าประเทศเพื่อนบ้าน เช่น อินโดนีเซียป่วย 39 ราย เสียชีวิต 33 ราย จีนป่วย 11 ราย เสียชีวิต 7 ราย เนื่องจากกระทรวงสาธารณสุขและกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้ดำเนินมาตรการป้องกันและความคุ้มโรคไข้หวัดนกอย่างได้ผลดี เช่น การสื่อสารความเสี่ยงเพื่อให้ประชาชนเข้าใจการป้องกันโรค การเฝ้าระวังโรคในพื้นที่ระบาดทั่งช้อนไข้หวัดใหญ่ ทำการป้องกันนำสัตว์ปีกที่ป่วยมาจำหน่ายในตลาดนัด การเพิ่มประสิทธิภาพการเก็บตัวอย่างส่งตรวจ การพัฒนาห้องแยกผู้ป่วยโรคติดเชื้อแก่โรงพยาบาลชุมชน 100 แห่ง และการพัฒนาเนื้อเยื่าเชื้อโรคในพื้นที่กำลังสัตว์ปีกและพื้นที่เสี่ยงที่ลี้ยงสัตว์ปีก เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม ไตรมาสสามของทุกปี (ก.ค.-ก.ย.) เป็นช่วงที่มีประชาชนป่วยด้วยโรคปอดบวม โรคไข้หวัดใหญ่ โรคคลื่นหนู และโรคไข้เลือดออกจำนวนมากกว่าทุกไตรมาส ประกอบกันเป็นช่วงย่างเข้าฤดูหนาว ซึ่งจะมี影响พยาพ炬ประเทศที่มีอากาศหนาวเข้ามายังประเทศไทยจำนวนมาก และอาจจะเป็นพาหนะนำโรคไข้หวัดใหญ่เข้ามาระบาดในประเทศไทยเพิ่มเติมอีก และหากโรคไข้หวัดใหญ่ไข้หวัดใหญ่และไข้เลือดออกระบาดทั่งช้อนก็เป็นภัยที่ทำให้ปัญหาเมืองขนาดใหญ่ขึ้น นอกจากนี้โรคมือเท้าปากซึ่งเป็นโรคที่ไม่ทำให้ผู้ป่วยเสียชีวิต แต่กลับมีอาการรุนแรงขึ้น และมีผู้ป่วยที่จังหวัดนครราชสีมาเสียชีวิตแล้ว 1 ราย จึงเป็นภัยที่ประชาชนต้องเอาจaise และระวังอย่างใกล้ชิด ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องเร่งดำเนินการป้องกันและให้ความรู้แก่ประชาชนในการรับมือกับโรคไข้หวัดใหญ่ ไข้เลือดออก มือเท้าปาก และไข้หวัดใหญ่ โดยในเบื้องต้นควรประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับรู้

ถึงข้อควรระวังและป้องกันด้วยการเปลี่ยนแปลงของสภาพอากาศ การป้องกันการติดโรคไข้หวัดนกจากสัตว์ปีกและผลิตภัณฑ์จากสัตว์ปีก ตลอดจนดำเนินมาตรการเชิงรุกด้วยการเข้าเยี่ยมชุมชน และทำลายแหล่งพักรोครในสัตว์ปีก แหล่งเพาะพันธุ์ยุงลายในภาคใต้ต่างๆ ในบ้าน และปรับปรุงสุขาภิบาลในสถานเหลียงเด็ก/โรงเรียน โรงพยาบาล และประชาชนทั่วไป และหากพบผู้ป่วยหรือผู้เข้ามายังสัจจะเป็นไข้หวัดนกให้รับรายงานข้อมูลให้ทางราชการทราบเพื่อดำเนินงานควบคุมให้โรคแพร่ระบาดในวงกว้างได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เต็กและเยาวชน ได้รับบริการด้านการศึกษาดีขึ้นทุกระดับ แต่ยังมีปัญหารื่องผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา

สถานการณ์ของโลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และแข่งขันกันอย่างรุนแรงทำให้ประเทศที่ประชาชนมีการศึกษาสูงได้เปรียบประเทศที่ด้อยพัฒนากว่าอย่างเห็นได้ชัด รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยจึงกำหนดให้รัฐต้องจัดการให้ประชาชนได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย

การพัฒนาการศึกษาที่ผ่านมาประสบผลสำเร็จในเชิงปริมาณอย่างชัดเจน โดยในปี 2548 มีประชาชนอายุ 15 ปีขึ้นไป สามารถอ่านออกเขียนได้ถึงร้อยละ 93.5 ของทั้งหมด และประชาชนอายุระหว่าง 15-24 ปี อ่านออกเขียนได้ถึงร้อยละ 98.1 ของทั้งหมด ทำให้จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชาชนเพิ่มขึ้นเป็น 8.5 ปี ใกล้เคียงกับเป้าหมายของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 ที่กำหนดไว้ 9 ปี นอกจากนี้ การขยายโอกาสทางการศึกษาอย่างต่อเนื่องแก่เด็กและเยาวชนทุกกลุ่ม ทำให้อัตราการเข้าเรียนของประชากรวัยเรียนในช่วง พ.ศ.2546-2548 เพิ่มขึ้นทุกระดับ โดยระดับประถมศึกษามีอัตราการเข้าเรียนถึงร้อยละ 104.2 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 84 เป็นร้อยละ 95.4 ระดับมัธยมปลายเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 58.7 เป็นร้อยละ 63.7 และอุดมศึกษาเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 48.6 เป็นร้อยละ 60.5

อย่างไรก็ตาม ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาทั้งภาษาไทยภาษาอังกฤษ และคณิตศาสตร์ ของเยาวชนยังน่าเป็นห่วงและเป็นประเด็นที่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 ให้ความสำคัญในลำดับสูง เพราะนักเรียนสอบได้คะแนนไม่ถึงร้อยละ 50 โดยวิชาภาษาไทย นักเรียนประถมศึกษาสอบได้เพียง 44.2 คะแนน มัธยมศึกษาปีที่ 3 สอบได้ 38.3 คะแนน และมัธยมศึกษาปีที่ 6 สอบได้ 49.2 คะแนน วิชาภาษาอังกฤษนักเรียนประถมศึกษาสอบได้ 37.3 คะแนน มัธยมศึกษาปีที่ 3

ตารางที่ 7 อัตราการเข้าเรียนระดับต่างๆ ของประชากรในวัยเรียน

ชั้นระดับการศึกษา	หน่วย : ร้อยละ	2546	2547	2548
ก่อนประถมศึกษา		65.0	74.4	75.0
ประถมศึกษา		104.5	104.2	104.2
มัธยมศึกษาตอนต้น		84.0	92.5	95.4
มัธยมศึกษาตอนปลาย		58.7	63.8	63.7
อุดมศึกษา		48.6	57.1	60.5

ที่มา : สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ กระทรวงศึกษาธิการ

ร่วมกิจกรรมแข่งขันทางวิชาการของเด็กไทย

- การแข่งขัน คณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์โอลิมปิก ระหว่างประเทศประจำปี พ.ศ. 2548-2549 โดยประเทศไทยได้โอลิมปิกแข่งขัน ณ เมืองเกียวโต ประเทศญี่ปุ่น นักเรียนไทยได้ 1 เหรียญทอง 2 เหรียญเงิน 1 เหรียญทองแดง ประเภทชีววิทยาโอลิมปิก พิชิตวงศ์วนะได้ 3 เหรียญทอง 1 เหรียญเงิน
- การแข่งขันคณิตศาสตร์โอลิมปิก ระหว่างประเทศ ณ เมืองลือเมลีบันนา ประเทศสโลวีเนีย นักเรียนไทยได้ 1 เหรียญทอง 3 เหรียญเงิน 2 เหรียญทองแดง
- การแข่งขัน พิสิกส์โอลิมปิก ระหว่างประเทศประจำปี พ.ศ. 2549 ณ ประเทศสิงคโปร์ นักเรียนไทยได้ 1 เหรียญทอง 4 เหรียญเงิน
- นักศึกษาจากคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ อังกฤษได้รับรางวัลชนะเลิศในการร่วมแข่งขัน การแข่งขันหุ่นยนต์กู้ภัย (World Robotcup Rescue Robot 2006) ณ เมืองเยนเคนประเทศญี่ปุ่น

สอบได้ 32.3 คะแนน และมารับรองศึกษาปีที่ 6 สอบได้ 32.5 คะแนน ส่วนวิชาคณิตศาสตร์ นักเรียนประกอบศึกษาสอบได้ 43.8 คะแนน มารับรองศึกษาปีที่ 3 สอบได้ 34.9 คะแนน และมารับรองศึกษาปีที่ 6 สอบได้ 35 คะแนน

ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาดังกล่าวไม่ใช่ข้อบ่งชี้ว่า เด็กและเยาวชนไม่เก่ง เพราะถ้าสามารถจัดการเรียนการสอนให้ดี และมีระบบสนับสนุนที่พอเพียงแล้วย่อมสามารถพัฒนาศักยภาพของเด็กให้ดีขึ้นได้ ดังเช่น เด็กและเยาวชนไทยที่สามารถไปสร้างชื่อเสียง ความเป็นเลิศทางวิชาการในระดับสากลในหลาย ๆ โครงการ เช่น คณิตศาสตร์ พิสิกส์โอลิมปิก การสร้างหุ่นยนต์ เป็นต้น

ดังนั้น กระทรวงศึกษาธิการควรเร่งการพัฒนาคุณภาพ การศึกษาโดยควรหารือกับผู้เกี่ยวข้องทั้งโรงเรียน ผู้ปกครองและนักเรียน เพื่อหาแนวทางพัฒนาที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ ต่อไป รวมทั้งสนับสนุนนักเรียนที่มีความสามารถให้สามารถแสดงศักยภาพได้อย่างเต็มที่ เพราะถึงแม้จะเป็นนักเรียนกลุ่มเล็ก ๆ แต่ก็เป็นทรัพยากรที่มีค่าและต้องการได้รับการสนับสนุนที่เหมาะสม เช่นเดียวกับนักเรียนทั่วไป

ความมั่นคงทางสังคม

ชุมชนร่วมสร้างหลักประกันทางสังคมควบคู่กับภาครัฐ

ภาครัฐได้จัดระบบสวัสดิการแก่ข้าราชการทุกประเภทและพนักงานรัฐวิสาหกิจ ซึ่งครอบคลุมการให้สวัสดิการหลายด้าน เช่น ค่ารักษาพยาบาล ค่าการศึกษาของบุตร บำนาญ รวมทั้งสนับสนุนให้บริษัทเอกชนจัดสวัสดิการแก่ลูกจ้างตามกฎหมาย ประกันสังคม ซึ่งให้การคุ้มครอง 7 ด้าน คือ การเจ็บป่วย การคลอดบุตร การสงเคราะห์บุตร ทุพพลภาพ เสียชีวิต ชราภาพ และการร่วงงาน ทำให้ผู้มีงานทำได้รับการคุ้มครองเพิ่มขึ้นจาก 9 ล้านคน ในปี 2546 เป็น 9.5 ล้านคน ในปี 2547 และเพิ่มเป็น 9.8 ล้านคน ในปี 2548 โดยแยกเป็นข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจจำนวน 1.3 ล้านคน หรือร้อยละ 13.3 ของผู้มีงานทำ ทั้งหมด ส่วนที่เหลือเป็นลูกจ้างของบริษัทเอกชน ซึ่งมีผู้ที่ได้รับการคุ้มครองในระบบประกันสังคมเพิ่มขึ้นจาก 7.6 ล้านคน ในปี 2546 เป็น 8.5 ล้านคน ในปี 2548 สำหรับไตรมาสสองปี 2549 มีผู้ได้รับการคุ้มครองจำนวน 8.7 ล้านคน หรือเพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 5 เมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปี 2548 อย่างไรก็ตาม แรงงานที่ได้รับการจัดสวัสดิการยังมีสัดส่วนเพียงร้อยละ 27.8 ของผู้มีงานทำทั้งหมด ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 72.2 ซึ่งเป็นแรงงานที่อยู่นอกระบบ และส่วนใหญ่เป็นคนยากจน เช่น เกษตรกร แรงงาน

ตารางที่ 8 จำนวนและสัดส่วนประชากรที่อยู่ในระบบประกันสังคมปี 2546-2548
(หน่วย: พันคน)

	2546	2547	2548
ข้าราชการพลเรือนและตำรวจ ¹	1,175	1,157	1,083
พนักงานรัฐวิสาหกิจ ²	278	273	271
ลูกจ้างในระบบประกันสังคม ³	7,609	8,032	8,467
รวม	9,062	9,462	9,822
ผู้มีงานทำ ⁴	33,815	34,850	35,342
อัตราข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ ลูกจ้างฯ ต่อ ผู้มีงานทำ(%)	26.80	27.15	27.79

ที่มา: 1/กรมบัญชีกลาง ก社会保障部 (ข้อมูล ณ วันที่ 1 กย.48)

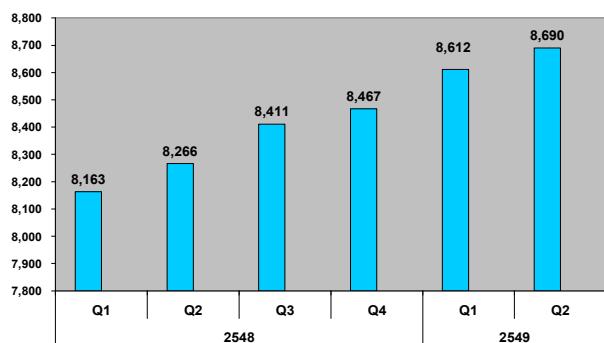
:2/ศูนย์สถิติแห่งประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจจัดทำข้อมูล ณ วันที่ 26 มค.49

:3/สำนักงานกองทุนประกันสังคม

:4/กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

แผนภูมิที่ 2 จำนวนลูกจ้างในระบบประกันสังคม รายไตรมาสปี 2548-2549

พัฒนา

ที่มา : สำนักงานประกันสังคม

รับจ้าง ผู้ประกอบอาชีพส่วนตัว รวมทั้งแรงงานที่ช่วยงานในครัวเรือนโดยไม่ได้รับค่าจ้าง ยังไม่ได้รับสวัสดิการใดๆ จากภาครัฐ ยกเว้นหลักประกันสุขภาพตามโครงการ 30 บาท ช่วยคนไทยหางไกลโรค ซึ่งขณะนี้กระทรวงแรงงานอยู่ระหว่างการศึกษาหาแนวทางที่เหมาะสมเพื่อนำกลุ่มเป้าหมายเหล่านี้เข้ามาอยู่ในระบบประกันสังคมต่อไป

ในขณะเดียวกันชุมชนต่างๆ ได้พยายามจัดสวัสดิการให้แก่ประชาชนในชุมชนของตนเองและขยายเป็นเครือข่ายทั่วประเทศ ควบคู่ไปพร้อมกับการดำเนินงานของภาครัฐ โดยพระยาจารย์สุบิน ปนิโต แห่งวัดไม่ล้ม จังหวัดตราด เป็นผู้ริเริ่มนี้เมื่อ 15 ปีก่อน ด้วยการขี้แผลแนวทางการรวมกลุ่มสังคมจิตอาสาออมทรัพย์ เพื่อช่วยบรรเทาความเดือดร้อนของชาวชุมชน โดยใช้สักจานของสมาชิกในการออมเงิน การกู้เงิน และชำระหนี้เป็นแนวทางในการสร้างคุณธรรม และจริยธรรมที่ดีเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตและสร้างสังคมคุณภาพให้เกิดขึ้นในชุมชน ปัจจุบันวัดไม่ล้มเป็นศูนย์ดูงานด้านสังคมและสุขภาพ และขยายเครือข่ายการจัดตั้งกลุ่มสังคมและสมกิจทั่วประเทศ คาดได้ถึง 125 กลุ่ม สมาชิกทั้งหมด 30,000 คน มีทุนหมุนเวียน 40 ล้านบาทและมีกองทุนสวัสดิการรวม 4 ล้านบาท รวมทั้งขยายเครือข่ายไปยังจังหวัดอื่นๆ ทั่วประเทศ และเจริญก้าวหน้าจนเป็นศูนย์ศึกษาดูงานอีกหลายแห่ง เช่น วัดเทพมงคล อ.เมือง จ.อำนาจเจริญ วัดชัยศรี อ.น้ำพอง จ.ขอนแก่น วัดหนองพอก บึงกาฬ จ.พิษณุโลก และวัดโพธิ์ทอง อ.เมือง จ.จันทบุรี เป็นต้น

ภาครัฐได้นำหลักการของสังคมออมทรัพย์ไปสนับสนุนชุมชนให้จัดสวัสดิการแก่สมาชิกชุมชนด้วยมาตรการต่างๆ เช่น การกำหนดระเบียบให้กองทุนหมุนบ้านและชุมชนเมืองที่ได้จัดตั้งแล้ว 77,500 แห่ง ต้องจัดสรรกำไรสุทธิเพื่อจัดสวัสดิการแก่ชุมชน ด้วย ซึ่งสิ้นปี 2548 กองทุนหมุนบ้านได้จัดสรรกำไรไปแล้วถึง 3,350 ล้านบาท หรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 21.5 ของกำไรทั้งหมด รวมทั้งสนับสนุนให้สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (พอช.) ดำเนินงานจัดตั้งกองทุนสวัสดิการชุมชนในปี 2549 ได้จำนวน 600 ตำบล บริการประชาชนได้ 25,829 คน และมีเงินกองทุนสวัสดิการเกิดขึ้นจำนวน 80 ล้านบาท เป็นต้น

การสร้างหลักประกันให้ประชาชนมีความมั่นใจว่าจะได้รับความช่วยเหลือเมื่ออย่างเดือดร้อนด้วยกระบวนการกรุณาเป็นอีกแนวทางหนึ่งที่ควรสนับสนุนให้เกิดขึ้นอย่างแพร่หลาย เพราะนอกจากจะช่วยแบ่งเบาภาระของภาครัฐแล้วยังช่วยเสริมสร้างศักยภาพด้านการบริหารจัดการแก่ชุมชนให้เข้มแข็ง ซึ่งสอดคล้องกับการพัฒนาทุนทางสังคมตามยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 ที่จะประกาศใช้ตั้งแต่เดือนตุลาคม 2549 เป็นต้นไป

หลักการของสังคมออมทรัพย์

- การออมเงินเดือนละ 10 บาท แต่ไม่เกิน 100 บาทต่อคน
- คนที่เป็นสมาชิกต้องเป็นคนหมู่บ้านเดียวกัน ทำงานเดือนละวัน ทั้งออมและกู้/ผู้ขอต้องทำหนังสือสัญญา มีสมาชิกค้าประภันและมีคณะกรรมการคุ้มครองให้เกิดความโปร่งใส สวัสดิการที่ให้สมาชิก เช่น เงินปันผลปลายปี เงินช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาล เงินค่าทำศพ
- ก่อนปล่อยกู้ให้รายใหม่ คนที่กู้ไปก่อนหน้าต้องชำระเงินกู้ประจำเดือนให้เสร็จก่อน หากคนเดินไม่ถูกต้องหากต้องตามกันมาก่อน เพราะไม่ต้องการให้คนเดียวเสียส่วนรวมเสีย หัวใจของกลุ่มคือ สังคม และสิ่งที่สมาชิกได้รับนอกจากความช่วยเหลือต้านทาน ต่างๆ แล้วยังช่วยสร้างสังคมคุณภาพ ด้วย คุณธรรม

ที่มา : ค้นจาก <http://pattanathai.nesdb.go.th>

ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินติดกันไว้ปีที่ผ่านมา

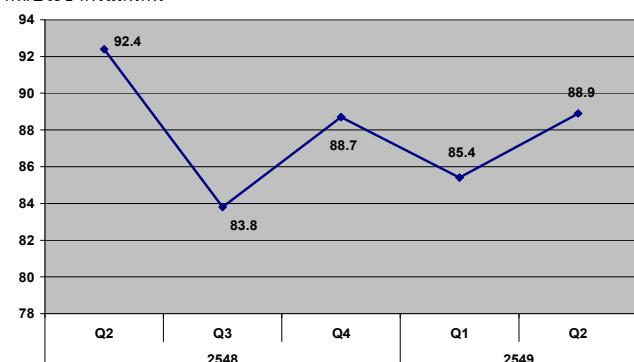
ตารางที่ 9 จำนวนคดีที่เกิดรายไตรมาสปี 2548-2549

ประเภทคดี	2548			2549		
	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2
ยาเสพติด	20,158	28,459	24,774	26,667	26,315	28,592
ประทุษร้ายทรัพย์	18,431	19,264	19,145	19,338	17,985	18,432
คดีชีวิตร่างกาย เพศ	11,842	12,101	10,448	11,451	11,269	10,949
รวม	50,431	59,824	54,367	57,456	55,569	57,973

ที่มา : ศูนย์ข้อมูลข้อเสนอทางส้านักงานตำรวจแห่งชาติ

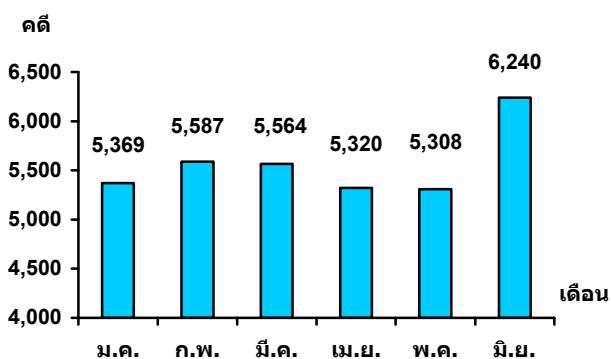
แผนภูมิที่ 3 สัดส่วนคดีชีวิตร่างกายและเพศ คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ และคดียาเสพติดต่อประชากรรายไตรมาส ปี 2548-2549

คดี/ประชากรแสนคน

ที่มา : ศูนย์ข้อมูลข้อเสนอทางส้านักงานตำรวจแห่งชาติ ประมาณผลโดยสำนักงานเศรษฐกิจและสหกรณ์และกระทรวงรายได้ ศศช.

แผนภูมิที่ 4 จำนวนคดีการพนันทั่วไป เดือนมกราคมมีถูกุนายน 2549

ที่มา : ศูนย์ข้อมูลข้อเสนอทางส้านักงานตำรวจแห่งชาติ

สถานการณ์ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนซึ่งสะท้อนจากจำนวนการก่อคดีสำคัญใน 3 ประเภท ได้แก่ คดีที่เกี่ยวกับชีวิตร่างกาย และเพศ คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ และคดียาเสพติด พบว่า การก่อคดีลดลงจาก 59,824 คดีในไตรมาสสองปี 2548 เหลือ 57,973 คดี ในปี 2549 หรือลดลงคิดเป็นร้อยละ 3.1 และเมื่อคิดสัดส่วนคดีต่อประชากร จะพบว่า สัดส่วนการก่อคดีต่อประชากรแสนคนลดลงจาก 92.4 คดี ในไตรมาสสองปี 2548 เหลือ 88.9 คดี ในปี 2549 ลดลงคิดเป็นร้อยละ 3.8 โดยคดีชีวิตร่างกายและเพศลดลงมากที่สุดจาก 18.7 คดีเหลือ 10.2 คดีหรือลดลงร้อยละ 10.2 ในช่วงเดียวกัน ส่วนคดียาเสพติดในไตรมาสสองปี 2549 ยังมีจำนวนใกล้เคียงกับปี 2548 โดยมีสัดส่วน 43.8 คดี ต่อประชากรแสนคน

นอกจากนี้ไตรมาสสองปี 2549 เป็นช่วงแข็งขันมหกรรมบอลโลก ซึ่งนอกจากจะให้ความบันเทิงแก่แฟนบอลแล้ว ยังเป็นช่วงที่เกิดการพนันขันต่อเพิ่มมากขึ้นด้วย เพราะถึงแม้สำนักงานตำรวจนายชีวิตจะไม่ได้จำแนกคดีพนันบอลออกจากคดีพนันทั่วไปก็ตาม แต่เมื่อพิจารณาการเกิดคดีในเดือนมีถูกุนายน 2549 ซึ่งเป็นช่วงการแข่งขันบอลโลกพบว่า มีคดีเกิดขึ้นถึง 6,240 คดี เพิ่มขึ้นจากเดือนพฤษภาคม 2549 คิดเป็นร้อยละ 17.6 ผลการสำรวจของเอเบคโพลล์พบว่า สาเหตุสำคัญของการเล่นพนันบอล มีอยู่ 3 ประการ คือ ประการแรก ประชาชนจำนวนมากยังอ่อนแอด้านจริยธรรมและคุณธรรมมากเกินกว่าจะมีพลังปฏิเสธสิ่งร้ายๆ ด้านลบอย่างมาก ประการที่สอง ระบบและกลไกป้องกันปราบปรามการเล่นพนันยังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ และประการสุดท้าย การถ่ายทอดสดทุกด้านการแข่งขันและการวิเคราะห์อัตราต่อรองของสื่อมวลชนหลายเว็บไซต์ยังให้ประชาชนจำนวนมากมุ่งหน้าไปยังเว็บไซต์เหล่านี้ ทำให้เกิดการพนันออนไลน์ที่ไม่ถูกกฎหมายมากขึ้น ด้านการดำเนินการของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่มีความตั้งใจในการเฝ้าระวังและดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ทำให้เกิดความมั่นคงในสังคมมากขึ้น

สถานการณ์ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินไตรมาสสองปี 2549 ถึงแม้ว่าจะดีกว่าปี 2548 ในระยะเดียวกันนี้ตาม แต่จำนวนคดีที่เกิดขึ้นยังสูงกว่า 50,000 คดี โดยคดียาเสพติดมีจำนวนมากที่สุด ส่วนคดีอื่นๆ จะมีจำนวนค่อนข้างคงที่ในแต่ละไตรมาส สะท้อนให้เห็นว่าปัญหายาเสพติดได้หยั่งรากลึกในสังคมที่ทุกฝ่ายจะต้องประกาศสงเคราะห์และร่วมมือกันอย่างต่อเนื่อง หลังจากจราจรบุคคลได้ปราบปรามอย่างต่อเนื่อง ทำให้จำนวนคดีลดลงอย่างมากในปี 2545 มาแล้ว รวมทั้งต้องรณรงค์เรื่องพื้นคุณธรรมและจริยธรรม ตลอดจนการอยู่ร่วมกันโดยสันติ อันเป็นเอกลักษณ์ที่โดดเด่นของสังคมไทยให้กลับคืนมาโดยเร็ว เพื่อเป็นภูมิคุ้มกันให้ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินอย่างการ

พฤติกรรมและความเป็นอยู่ของคน

การสูบบุหรี่ลดลงติดต่อกันเป็นไตรมาสที่สาม

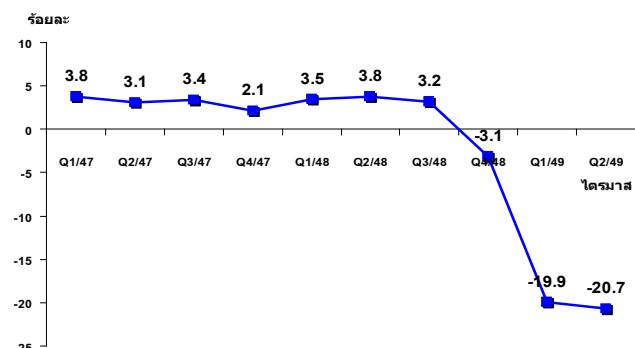
ตารางที่ 10 ค่าใช้จ่ายของครัวเรือนหมวดผลิตภัณฑ์อาหารเครื่องดื่ม ยาสูบ และเครื่องดื่ม (ราศีปี 2531)

หน่วย : ล้านบาท

รายการ	ปี 2546	ปี 2547	ปี 2548				ปี 2549	
			Q1	Q2	Q3	Q4	รวม	Q1
เงื่อนสัตว์ ผัก ผลไม้ และเนื้อสัตว์	98,478	92,376	24,768	24,745	25,695	24,628	99,836	26,185
ผลิตภัณฑ์จากนม	27,286	31,029	9,260	8,514	8,794	7,885	34,453	9,329
ผลิตภัณฑ์อาหาร สารเจริญชีวภาพ	109,089	110,741	28,413	27,506	28,971	28,414	113,304	29,145
เครื่องดื่ม	200,742	216,127	53,757	58,883	51,650	58,376	222,666	57,762
- สาหร่าย	117,000	121,000	30,000	32,000	28,000	33,000	123,000	33,000
ผลิตภัณฑ์ยาสูบ	24,543	25,308	6,650	6,827	6,447	5,871	25,795	5,326
เครื่องดื่มทุกชนิด	172,921	172,346	41,224	41,488	42,089	49,811	174,612	42,010
รวม	633,059	647,927	164,072	167,963	163,646	174,985	670,666	169,757
รวมค่าใช้จ่ายภาคครัวเรือน	1,896,327	2,008,211	513,824	529,699	517,746	535,908	2,097,177	534,767
								549,467

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

แผนภูมิที่ 5 อัตราเปลี่ยนแปลงมูลค่าการบริโภคบุหรี่ ณ ราคากองที่ ปี 2531 เทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ตารางที่ 11 ปริมาณการจำหน่ายสุราและเบียร์ ตั้งแต่ปี 2546-2549

หน่วย: ล้านลิตร

ปี	สุรา	เบียร์
2546	759.0	1,548
2547	764.0	1,598
2548		
Q1	200.0	402.0
Q2	192.0	418.0
Q3	193.0	367.0
Q4	205.6	468.0
2549		
Q1	207.0	468.0
Q2	207.4	486.0

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย

ค่าใช้จ่ายการบริโภคบุหรี่ของครัวเรือนในประเทศไทย มีแนวโน้มลดลงจาก 6,827 ล้านบาท ในไตรมาสปี 2548 เหลือ 5,871 ล้านบาท ในไตรมาสที่สี่ ก่อนจะลดลงเหลือ 5,415 ล้านบาทในไตรมาสสอง ปี 2549 ค่าใช้จ่ายมีอัตราลดลงเป็นครั้งแรกในไตรมาสที่ ปี 2548 ร้อยละ 3.1 ส่วนไตรมาสหนึ่งและไตรมาสสอง ปี 2549 มีอัตราลดลงร้อยละ 19.9 และร้อยละ 20.7 เมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีที่ผ่านมา ทั้งนี้เป็นผลจากการรณรงค์ลดการสูบบุหรี่ของรัฐบาลด้วยมาตรการต่าง ๆ เช่น การออก พ.ร.บ. ผลิตภัณฑ์ยาสูบ ปี 2535 และ พ.ร.บ. การคุ้มครองสุขภาพผู้ไม่สูบบุหรี่ ปี 2535 การขึ้นภาษีบุหรี่ ซึ่งเริ่มดำเนินการตั้งแต่ปี 2536 เป็นต้นมา การขยายเขตปลดดูบห้ามทิ้งทั่วประเทศ การห้ามจำหน่ายบุหรี่แก่เด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี การห้ามโซเชี่ยบุหรี่ ณ จุดขายทั่วประเทศ เป็นต้น

การดื่มสุรา : เยาวชนและผู้หญิงดื่มมากขึ้น

องค์กรอนามัยโลกรายงานในปี 2547 ว่า ประชากรไทยที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป บริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์คิดเป็นแอลกอฮอล์บริสุทธิ์เฉลี่ยคนละ 8.5 ลิตรต่อปี โดยมีการดื่มสุราเฉิง 7.1 ลิตร หรือร้อยละ 83.5 ของทั้งหมดส่วนที่เหลือเป็นการดื่มเบียร์และไวน์ การดื่มสุราของคนไทยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยพิจารณาจากบริมาณจำหน่ายที่เพิ่มขึ้นจาก 759 ล้านลิตร ในปี 2546 เป็น 791 ล้านลิตร ในปี 2548 หรือมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 2 ต่อปี และในไตรมาสสอง ปี 2549 มีปริมาณจำหน่าย 207.4 ล้านลิตร เพิ่มจากไตรมาสเดียวกันของปี 2548 ร้อยละ 8.0 ส่วนการจำหน่ายเบียร์ ก็มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจาก 1,548 ล้านลิตร ในปี 2546 เป็น 1,655 ล้านลิตร ในปี 2548 หรือเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 10.6 ต่อปี และไตรมาสสอง ปี 2549 มียอดจำหน่าย 486 ล้านลิตร เพิ่มจากปี 2548 ร้อยละ 16.3 ส่งผลให้ค่าใช้จ่ายในครัวเรือนเกี่ยวกับสุราเพิ่มขึ้นจาก 32,000 ล้านบาทในไตรมาสสอง ปี 2548 เป็น 36,000 ล้านบาท ในปี 2549 หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 12.5

สำนักงานสถิติแห่งชาติรายงานว่าคนไทยที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป ตื่นสุราประจำตัวร้อยละ 33 ของประชากร ผู้ที่มีอายุระหว่าง 15-24 ปี มีสัดส่วนการดื่มสุราเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 21.6 ในปี 2544 เป็นร้อยละ 23.5 ในปี 2547 ขณะที่ผู้มีอายุ 25 ปีขึ้นไปมีสัดส่วนสูงสุดร้อยละ 39.3 เหลือ 38.7 และกลุ่มผู้มีอายุ 60 ปีขึ้นไป มีสัดส่วนลดลงจากร้อยละ 20 เหลือร้อยละ 19.3 ในช่วงเดียวกัน ผู้หญิงเป็นกลุ่มค่ารายใหม่ของบริษัท

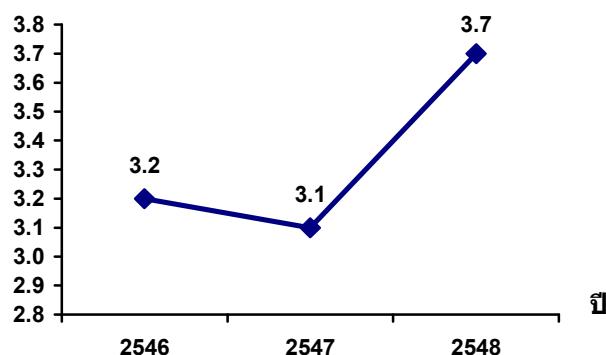
ตารางที่ 12 สัดส่วนประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่ดีมสุราจำแนกตามเพศ และกลุ่มอายุ

หน่วย : ร้อยละ

กลุ่มอายุ	ผู้ชาย		ผู้หญิง		รวม	
	2544	2547	2544	2547	2544	2547
15-24	38.1	41.2	4.6	5.3	21.6	23.5
25-59	66.3	64.4	12.6	13.0	39.3	38.7
60 ปีขึ้นไป	37.0	35.0	5.7	6.1	20.0	19.3
รวม	55.9	55.5	9.8	10.3	32.6	32.7

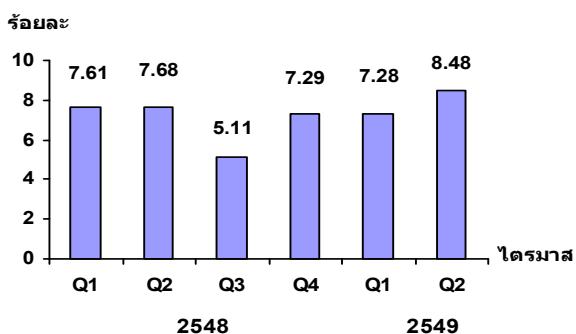
ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ การสำรวจพฤติกรรมการสูบบุหรี่และดื่มสุราของประชากร พ.ศ. 2544 และ 2547

แผนภูมิที่ 6 สัดส่วนผู้ป่วยโรคสูราเป็นพิษและโรคตับต่อยอดขายสุราและเบียร์ ปี 2546-2548

ที่มา : กระทรวงสาธารณสุข

แผนภูมิที่ 7 สัดส่วนคดีอุบัติเหตุจากมาสสูร่าต่อคดีทั้งหมดรายไตรมาส ปี 2548-2549

ที่มา : ศูนย์ข้อมูลข้อมูลสำนักงานสำรวจสำรวจแห่งชาติ

สุรา โดยมีสัดส่วนผู้ดื่มสุราเพิ่มขึ้นจากการร้อยละ 9.8 ในปี 2544 เป็นร้อยละ 10.3 ในปี 2547 โดยกลุ่มอายุ 15-24 ปี จะมีสัดส่วนผู้ดื่มสุราเพิ่มขึ้นจากการร้อยละ 4.6 เป็นร้อยละ 5.3 กลุ่มอายุ 25-59 ปี มีสัดส่วนเพิ่มขึ้นจากการร้อยละ 12.6 เป็นร้อยละ 13 และกลุ่มอายุ 60 ปีขึ้นไป มีสัดส่วนเพิ่มขึ้นจากการร้อยละ 5.7 ในปี 2544 เป็นร้อยละ 6.1 ในปี 2547 ส่วนผู้ชายซึ่งเป็นกลุ่มค้ารายใหญ่มีสัดส่วนผู้ดื่มสุราลดลงเล็กน้อยจากการร้อยละ 55.9 ในปี 2544 เหลือร้อยละ 55.5 ในปี 2547 โดยกลุ่มอายุ 15-24 ปี มีสัดส่วนเพิ่มขึ้นจากการร้อยละ 38.1 เป็นร้อยละ 41.2 ขณะที่กลุ่มอายุ 25-59 ปี มีสัดส่วนลดลงจากการร้อยละ 66.3 เหลือร้อยละ 64.4 และกลุ่มอายุ 60 ปีขึ้นไป มีสัดส่วนผู้ดื่มสุราลดลงจากการร้อยละ 37 ในปี 2544 เหลือร้อยละ 35 ในปี 2547

การดื่มสุราส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนหลายประการ คือ ประการแรก ทำให้ประชาชนเจ็บป่วยด้วยโรคสูรา เป็นพิษและโรคตับ โดยปี 2546 มีสัดส่วนผู้ป่วยต่อปริมาณจำหน่ายสุราและเบียร์จำนวน 3.2 คนต่อสุราและเบียร์ 1 ล้านลิตร และเพิ่มขึ้นเป็น 3.7 คน ในปี 2548 อุบัติเหตุจากการทางบกจากสาเหตุการมาสูรามีสัดส่วนอยู่ระหว่างร้อยละ 6-7.6 ของสาเหตุทั้งหมดในปี 2547-2548 เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 7.7 ของคดีทั้งหมดในไตรมาสสองปี 2548 และร้อยละ 8.48 ในไตรมาสสองปี 2549 ประการที่สอง การดื่มสุราบังมีส่วนทำให้ปัญหาความยากจนเพิ่มขึ้น เพราะผลกระทบจากการเศรษฐกิจและสังคมของสำนักงานสถิติแห่งชาติในปี 2547 พบว่าครัวเรือนที่มีรายได้ต่ำสุดร้อยละ 20 แรกมีค่าใช้จ่ายเครื่องดื่มที่มีแหล่งขออ蟋蟀เฉลี่ยเดือนละ 88 บาท หรือคิดเป็นร้อยละ 2.1 ของรายได้ ขณะที่ครัวเรือนที่มีรายได้สูงร้อยละ 20 สุดท้ายมีค่าใช้จ่าย 384 บาท หรือคิดเป็นร้อยละ 1.2 ของรายได้ดังนั้นคนจนที่แก้เครียดด้วยการดื่มสุราจึงไม่ได้ผล เพราะยิ่งจน ประการที่สาม ก่อให้เกิดความรุนแรงในครอบครัวและสังคมซึ่งเห็นได้จากผลการวิจัยของสำนักวิจัยเอบีเคโพลล์และสสส. โดยรวบรวมคดีต่างๆ ที่ปรากฏในหน้าหนังสือพิมพ์ เช่น ไทยรัฐ เดลินิวส์ ข่าวสด คม ชัด ลึก ไทยโพลล์ มติชน กรุงเทพธุรกิจ และผู้จัดการระหว่าง ม.ค. 45-มิ.ย. 48 พบว่า การเกิดคดีรุนแรงจากการดื่มแอลกอฮอล์สูงถึง 3,427 ราย แยกเป็นคดีทำร้ายร่างกาย 1,146 ราย หรือร้อยละ 33.4 ของทั้งหมด รองลงมาเป็นการฆาตกรรมร้อยละ 28 และความผิดเกี่ยวกับเพศร้อยละ 13 ส่วนที่เหลือเป็นอุบัติเหตุ ฆ่าตัวตาย และอื่นๆ ร้อยละ 25.6

ภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้มองเห็นภัยจากการดื่มสุรา จึงร่วมมือกับภาคีทุกภาคส่วนรณรงค์และนำมาตรการต่างๆ มาใช้เพื่อลดการดื่มแอลกอฮอล์ของประชาชน เช่น ประกาศใช้กฎหมายพระราชบัญญัติคุมครองเด็ก พุทธศักราช 2546 ว่าด้วยการ

ห้ามจำหน่ายสุราและบุหรี่แก่เด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 ธันวาคม 2547 เพิ่มภาษีสุรา (5 ก.ย. 48) กำหนดเวลาจำหน่าย (11.00-14.00 น. และ 17.00-24.00 น.) กำหนดเวลาโฆษณา กำหนดบทลงโทษมาแล้วขึ้น แต่การตีมสุรา และเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ยังมีแนวโน้มเพิ่มจำนวนขึ้นทุกปี โดยเฉพาะกลุ่มสตรีที่เข้ามายืนลูกค้ารายใหม่ ดังนั้นการลดจำนวนผู้ดื่มแอลกอฮอล์ให้ได้ผลจำเป็นต้องแบ่งกลุ่มเป้าหมายให้ชัดเจน เช่น เด็กและเยาวชน ผู้หญิงและผู้ชาย แล้วดำเนินมาตรการให้สอดคล้องกับปัญหาของแต่ละกลุ่ม โดยใช้กระบวนการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้องแทนการกำหนดการโดยภาครัฐเพียงลำพัง ซึ่งจะทำให้สามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างมีประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

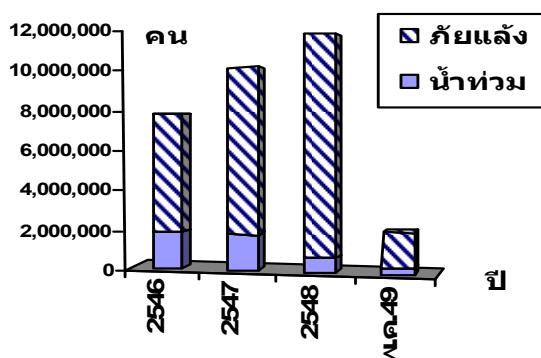
สิ่งแวดล้อม

แผนเล้งน้ำท่วม ดินถล่ม : กัยที่ธรรมชาติเอคีน

ประเทศไทยต้องเผชิญภัยธรรมชาติทั้งฝนแล้ง และน้ำท่วม ทำให้ประชาชนเดือดร้อนและทรัพย์สินเสียหายเป็นประจำทุกปี โดยปี 2546 มีราชภูมิเดือดร้อนถึง 7.8 ล้านคน เพิ่มขึ้นเป็น 10.2 ล้านคนในปี 2547 และ 11.8 ล้านคนในปี 2548 หรือเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 23.8 ต่อปี พื้นที่การเกษตรเสียหายเพิ่มขึ้นจาก 2 ล้านไร่ในปี 2546 เป็น 3.5 ล้านไร่ในปี 2547 และ 14.6 ล้านไร่ในปี 2548 คิดเป็นมูลค่าความเสียหายเพิ่มสูงขึ้น จาก 2,225 ล้านบาทในปี 2546 เป็น 12,266 ล้านบาทในปี 2548

สำหรับภัยธรรมชาติที่เกิดขึ้นในช่วงไตรมาสสอง ปี 2549 ในภาคเหนืออันนี้ เป็นเหตุการณ์น้ำท่วม และดินถล่ม ก่อให้เกิดความเสียหายทั้งด้านชีวิตและทรัพย์สิน ในพื้นที่ 26 อำเภอ 1 กิ่งอำเภอ 165 ตำบล 1,119 หมู่บ้าน ของ 5 จังหวัด ได้แก่ อุตรดิตถ์ สุโขทัย ลำปาง แพร่ และ น่าน มีราชภูมิเสียชีวิตจำนวน 73 คนและประสบความเดือดร้อนจำนวน 319,589 คน พื้นที่การเกษตรเสียหาย 481,83 ไร่ รวมถึงสิ่งสาธารณูปโภคต่างๆ เช่น ถนน สะพาน อีกหลายแห่ง คิดเป็นมูลค่าความเสียหายกว่า 308 ล้านบาท ซึ่งสาเหตุของการเกิดน้ำท่วมดินถล่มครั้งนี้ เกิดจากการที่มีฝนตกหนักในช่วงวันที่ 21 ถึง 23 พฤษภาคม โดยปริมาณน้ำฝนสูงสุดวัดได้ 330 มิลลิเมตรที่ อำเภอลับแล จังหวัดอุตรดิตถ์ ความรุนแรงของน้ำที่ไหลท่วมและดินถล่มครั้งนี้ เป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิโลก (Climate Change) ทำให้เกิดเป็นปรากฏการณ์ล้านนาภัย คือฝนตกมากกว่าปกติซึ่งปรากฏการณ์นี้จะเกิดขึ้นได้ทุก 2 ถึง 3 ปี และจะเกิดอยู่นานประมาณ 9 ถึง 12 เดือน ประเทศไทยได้รับผลกระทบจากปรากฏการณ์นี้มาตั้งแต่ต้นปี 2549 ซึ่งกรมอุตุนิยมวิทยาได้

แผนภูมิที่ 8 จำนวนราษฎรประสบความเดือดร้อนจากสถานการณ์น้ำท่วม และภัยแล้ง ปี 2546-พ.ศ.49

ที่มา : กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย

ตารางที่ 13 สรุปความเสียหายที่เกิดขึ้นจากเหตุการณ์น้ำท่วม ดินถล่ม เดือนพฤษภาคม 2549

ความเสียหายที่สำรวจพบ		
ด้านชีวิต	ด้านทรัพย์สิน	ด้านสิ่งสาธารณะประโยชน์
ราชภูมิเดือดร้อน	บ้านเรือนเสียหาย	- ถนน 968 สาย
- 319,589 คน	3,446 หลัง	- สะพาน 134 แห่ง
- 101,457 ครัวเรือน	พื้นที่การเกษตร	- วัด โรมเรียนและสถานที่
- เสียชีวิต 83 คน	481,830 ไร่	ราชการ 242 แห่ง

ที่มา : กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย

ตารางที่ 14 ความคิดเห็นของประชาชนต่อประสิทธิภาพการเตือนภัยพิบัติทางธรรมชาติที่มีอยู่ในขณะนี้

ความคิดเห็น	ค่าร้อยละ
คิดว่ามีประสิทธิภาพແล้า	12.1
คิดว่ายังไม่มี	74.3
ไม่มีความเห็น	13.6
รวมทั้งสิ้น	100.0

ที่มา : เอเบคเพลส์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ พฤศจิกายน 2549

ตารางที่ 15 ความคิดเห็นของประชาชนกรณีการมีสถานีข่าวเฉพาะเรื่องการแจ้งเตือนภัยพิบัติ

ความคิดเห็น	ค่าร้อยละ
ควรมีสถานีข่าวเฉพาะ	95.9
ไม่จำเป็นต้องมี	4.1
รวมทั้งสิ้น	100.0

ที่มา : เอเบคเพลส์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ พฤศจิกายน 2549

รายงานว่า ในเดือนพฤษภาคม 2549 จังหวัดต่างๆ มีบริษัทผู้เฝ้าระวัง กว่าบริษัทปักดิ้นโดยอุตสาหกรรมสูงกว่าปักดิ้น 305 มิลลิเมตร จังหวัดน่าน 111 มิลลิเมตร แฟร์ 147 มิลลิเมตร และลำปาง 165 มิลลิเมตร นอกจากนี้การลักษณะบัดฟ้าทำลายป่าอย่างต่อเนื่อง ทำให้พื้นที่ป่าไม้ของประเทศไทยลดลงจากร้อยละ 70 ของพื้นที่ในปี 2503 เหลือเพียงร้อยละ 30 ในปัจจุบัน รวมทั้งการขยายพื้นที่ทำการเกษตร เป็นการเปลี่ยนโครงสร้างของพื้นที่ชุมชนดินจากป่าไม้เป็นพื้นที่เศรษฐกิจ เช่น ข้าวโพด และกะหล่ำปลี ซึ่งไม่มีภาคพอที่จะยึดเกาะหน้าดินไว้ เมื่อเกิดฝนตกหนัก ดินที่รับน้ำไว้มากเกินไป จึงเกิดการลื่นไหล ลงสู่พื้นที่ราบเป็นทะเลโคลน

ศูนย์เตือนภัยพิบัติแห่งชาติได้สร้างหอเตือนภัยและพัฒนาระบบเตือนภัยควบคู่กันไป โดยติดตั้งหอกระจายข่าวพัลส์งานโซลาร์เซลล์ในพื้นที่เสี่ยงน้ำท่วมดินถล่ม จำนวน 124 จุด และอยู่ระหว่าง ของประมาณพื้นที่ติดตั้งอีก 144 จุด ครอบคลุมพื้นที่ 40 จังหวัด ซึ่งยังไม่เพียงพอ เพราะมีหมู่บ้านที่เสี่ยงต่อน้ำท่วม ดินถล่มถึง 2,370 หมู่บ้าน ในพื้นที่ 51 จังหวัดทั่วประเทศ ซึ่งสอดคล้องกับผล การสำรวจของสำนักวิจัยเอเบคเพลส์ที่ประชาชนร้อยละ 74.3 ระบุ ว่า การเตือนภัยที่มีอยู่ในขณะนี้ยังไม่มีประสิทธิภาพ ขณะที่ ร้อยละ 95.9 คิดว่าความมีสถานีข่าวเฉพาะเรื่องการแจ้งเตือนภัยพิบัติ ต่างๆ ให้ประชาชนทราบ

สำหรับเขต กทม. และ ปริมณฑล ซึ่งมักจะเกิดวิกฤติน้ำท่วมในช่วงเดือนพฤษภาคม และธันวาคม เมื่อน้ำหนึ่งอ่อนน้ำหนึ่ง ทำให้เกิดน้ำท่วมอย่างรุนแรง ดังนั้น ในระยะสั้นจะต้องเตรียมยาบสูตรน้ำท่วม ตามที่ได้ประกาศล็อกดาวน์ ให้กับประชาชนในพื้นที่ ที่ต้องการเดินทางกลับบ้าน แต่ต้องรอจนกว่าสถานการณ์จะสงบลง จึงสามารถเดินทางกลับบ้านได้

ภัยจากน้ำท่วม ดินถล่ม และฝนแฉะที่เกิดขึ้นข้างต้นจึงเป็นสมญานามของการเตือนภัยของธรรมชาติ เพราะมนุษย์ได้ร่วมกันทำลายป่าไม้ ตลอดจนปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ ทำให้เกิดภาวะโลกร้อน และเกิด ภาวะอากาศที่แปรปรวนอย่างรุนแรง ดังนั้น ในระยะสั้นจะต้องเตรียมยาบสูตรน้ำท่วม ตามที่ได้ประกาศล็อกดาวน์ ให้กับประชาชนในพื้นที่ ที่ต้องการเดินทางกลับบ้าน แต่ต้องรอจนกว่าสถานการณ์จะสงบลง จึงสามารถเดินทางกลับบ้านได้

บทสรุป

ภาวะสังคมไตรมาสสองปี 2549 มีความโดดเด่นหลายประการคือ ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีกว่าไตรมาสแรกมาก โดยประชาชนวัยแรงงานทำงานทำอย่างทั่วถึงต่อเนื่อง แรงงานไทยต้องการพัฒนาทักษะฝีมือให้ดีขึ้นโดยเฉพาะด้านคอมพิวเตอร์ การเงินป่วยด้านโรคเฝ้าระวังที่สำคัญ เช่น ไข้หวัดใหญ่ ปอดบวม และไข้เลือดออก ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมาถึงร้อยละ 22 ชุมชนต่างๆ ทั่วประเทศตื้นตัวสร้างระบบสวัสดิการ โดยใช้หลักการสัจจะออมทรัพย์ และขยายเครือข่ายอย่างแพร่หลาย ตลอดจนมีความปลดภัยในชีวิตและทรัพย์สินดีขึ้นกว่าปีที่ผ่านมา อายุ平均ตามประเทศที่ยังเป็นปัญหาคือ การพัฒนาคุณภาพการศึกษายังไม่บรรลุเป้าหมาย เด็กและเยาวชนยังนิยมดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์โดยเฉพาะกลุ่มสตรีเป็นลูกค้ารายใหม่ที่เพิ่มขึ้น และภัยธรรมชาติ นำทั่วไป ดินถล่มในภาคเหนือและการได้ที่สร้างความเสียหายแก่ชีวิตและทรัพย์สินจำนวนมาก

ประเด็นที่ต้องเอาใจใส่อย่างใกล้ชิดคือ การระบาดของไข้หวัดนก ไข้เลือดออก โรคไข้หวัดใหญ่ ที่ประชาชนมักจะเจ็บป่วยมากในไตรมาสสามของทุกปี และการเร่งช่วยเหลือประชาชนที่ประสบภัยน้ำท่วมทั้งด้านที่อยู่อาศัย อาหาร น้ำดื่ม ยารักษาโรค ตลอดจนการช่วยเหลือด้านอาชีพแก่เกษตรกรที่ไร่นาเสียหาย

เรื่องเด่นประจำฉบับ

เยาวชนในสังคมไทยวันนี้

เยาวชนเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศและเป็นผู้ที่จะรักษาสืบทอดความมั่นคงของประเทศไทย ตลอดจนวิถีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีงามของคนไทยในอนาคต คนในสังคมจึงพยายามอบรมเยาวชนไทยให้เป็นคนดี มีความอ่อนโยน มีความยั่งยืนอดทน มีความรู้สึกดูแลคนอื่น มีค่านิยมและพฤติกรรมที่ดีงามเหมือนกับสังคมไทย อย่างไรก็ตาม สภาพสังคมไทยภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ที่ครอบครัวต้องรับรือทำมาหากินเพื่อความอยู่รอด ทำให้มีเวลาดูแลบุตรหลานแท่ที่ควร นอกจากนี้ความเจริญทางด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีสารสนเทศที่ทำให้การแพร่กระจายของข้อมูลข่าวสารเป็นไปอย่างรวดเร็วและเข้าถึงประชาชนทุกเพศทุกวัย ทั้งข่าวที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาและข่าวที่ซักจุ่นเด็กและเยาวชนไปในทางที่ไม่เหมาะสม ดังนั้นจึงควรคิดถึงสถานการณ์และวิเคราะห์ถึงภัยคุกคามที่เกิดขึ้นกับเด็กและเยาวชนไทยในปัจจุบัน

สถานการณ์ทั่วไป: เยาวชนไทยกังวลเรื่องเรียนและการใช้จ่าย

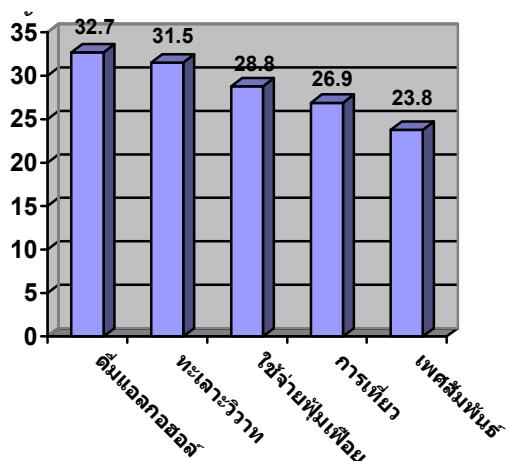
สำนักงานกองทุนสนับสนุนและสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) ร่วมกับสำนักวิจัยเอกสารโพลล์สำรวจพบว่า เยาวชน นักเรียน นักศึกษา มีความกังวลในเรื่องการเรียนมากที่สุดถึงร้อยละ 39.3 ของผู้ตอบทั้งหมด รองลงมาเป็นเรื่องการเงินและการใช้จ่ายเกินตัว ร้อยละ 32.9 และกังวลในเรื่องอนาคตซึ่งวัยของตนเอง เช่น กลัวไม่มีงานทำ กลัวไม่ประสบผลสำเร็จในชีวิตร้อยละ 26.9 เรื่องปัญหาครอบครัวร้อยละ 6.7 และความสัมพันธ์กับเพื่อนร้อยละ 5.1 เมื่อร่วมความวิตกกังวลทั้งหมดพบว่า นักเรียน นักศึกษา ร้อยละ 55.5 มีความวิตกกังวลมากกว่า 1 ด้าน นอกจากนี้ การสำรวจยังพบว่า เยาวชน นักเรียน นักศึกษา มีปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมในการ

ตารางที่ 16 ความกังวลในใจและปัญหาของนักเรียนนักศึกษา

ความกังวล	ร้อยละ	ปัญหา	ร้อยละ
1. เรื่องเรียน	39.3	การตื่นแต่เช้า	32.7
2. เรื่องเงินใช้จ่าย	32.9	การทะเลาะวิวาท	31.5
3. เรื่องอนาคต	26.9	การใช้จ่ายฟุ่มเฟือย	28.8
4. ปัญหาครอบครัว	6.7	การเที่ยวสถานบันเทิง	26.9
5. ความสัมพันธ์กับเพื่อน	5.1	การเมืองสัมพันธ์	23.8

ที่มา : สำนักวิจัยเบบค โพลล์ สำรวจ ภารมณ์ ความรัก: กรณีศึกษาตัวอย่างนักเรียน นักศึกษา ระดับ ม.ต้น - ปริญญาตรี พ.ศ. 2547

แผนภูมิที่ 9 ปัญหาของนักเรียนนักศึกษาปี 2547

ที่มา : สำนักวิจัยเบบค โพลล์ สำรวจ ภารมณ์ ความรัก: กรณีศึกษาตัวอย่างนักเรียน นักศึกษา ระดับ ม.ต้น - ปริญญาตรี พ.ศ. 2547

ตารางที่ 17 จำนวนคดีที่เด็กและเยาวชนทำผิดกฎหมายส่งสถาบันพิพิจจ์ ทั่วประเทศ

คดี	2546	2547	2548	ครึ่งปีแรก	
				2548	2549
ชีวิตและร่างกาย	4,846	5,962	6,098	3,006	3,777
อาชญากรรมและวัตถุระเบิด	1,735	2,431	2,670	1,363	1,640
รวม	6,639	8,417	8,770	4,369	5,444
เปลี่ยนแปลง (%)	49.3	26.8	4.2	-	24.6

ที่มา : กรมพินิจ และคุ้มครองเด็กและเยาวชน กระทรวงยุติธรรม

ตารางที่ 18 ร้อยละของเด็กดับประเพณีศักดิ์สิทธิ์และมัธยมอุดมศึกษาที่เคยถูกทำร้ายร่างกายในสถานศึกษาของตนเอง

ภาค	ประเพณีศักดิ์สิทธิ์	มัธยม-อุดมศึกษา
กทม.	25.4	7.8
ภาคกลาง	31.4	12.3
ภาคตะวันออก	30.7	9.3
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	30.4	10.4
เหนือตอนบน	30.2	8.3
เหนือตอนล่าง	32.6	9.4
ใต้	27.2	11.3
รวมทั่วประเทศ	30.4	10.4

ที่มา : สถาบันรามจิตรดิ, สถาบันฯ, สสส. รายงานการเด็กและเยาวชนปี 2547-2548

ดำเนินชีวิตเฉลี่ยคนละ 1.8 ปัญหา โดยมีปัญหารือการตื่มเครื่องตื่มที่มีผลกระทบมากที่สุดถึงร้อยละ 32.7 รองลงมาเป็นการทะเลวิวาห์ร้อยละ 31.5 การใช้จ่ายฟุ่มเฟือยร้อยละ 28.8 การเที่ยวสถานบันเทิงร้อยละ 26.9 และการเมเพศสัมพันธ์ร้อยละ 23.8 และปัญหาอื่นๆ เช่น เล่นการพนัน สูบบุหรี่ การคิดฆ่าตัวตาย และเมื่อรวมทุกปัญหาจะพบว่า นักเรียน นักศึกษามีปัญหาถึงร้อยละ 71.0 ผลสำรวจกล่าวสอดคล้องกับข้าวที่ปรากฏตามหนังสือพิมพ์ และสื่อต่างๆ ซึ่งเป็นข้อบ่งชี้ว่าเยาวชนส่วนใหญ่ซึ่งเป็นทรัพยากรที่มีค่าที่สุดของครอบครัวและสังคมดำรงชีวิตประจำวันอย่างไม่มีความสุข ปัญหาที่เยาวชนประสบในแต่ละเรื่องจะมีความสัมพันธ์กัน เป็นลูกโซ่ ซึ่งสถาบันรามจิตรดิ วิเคราะห์ว่าปัจจัยเหตุที่สำคัญของปัญหาดังกล่าวทั้งปวงมาจากการที่สถาบันครอบครัวอ่อนแอ และพื้นที่อยู่อาศัยมีสภาพอากาศไม่เอื้ออำนวย

การใช้ความรุนแรงของเยาวชน: ครอบครัวและการถูกกระทำเป็นเหตุ

เด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดคดีชีวิตและร่างกาย คดีอาชญากรรมและระเบิด ถูกจับส่งสถาบันพินิจคุ้มครองเด็กและเยาวชนมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยปี 2546 มีคดีเกิดขึ้น 6,639 คดี เพิ่มขึ้นเป็น 8,417 คดี ในปี 2547 และ 8,770 คดี ในปี 2548 หรือเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 26.8 ต่อปี สำหรับหากเดือนกรกฎาคมปี 2549 มีคดีเกิดขึ้น 5,444 คดี เพิ่มขึ้นร้อยละ 24.6 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันปีที่ผ่านมา โดยคดีชีวิตและร่างกายจะมีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 69.3 ของทั้งหมด ส่วนที่เหลือเป็นคดีเกี่ยวกับอาชญากรรมและวัตถุระเบิด ร้อยละ 30.7 ของทั้งหมด

การใช้ความรุนแรงของเด็กและเยาวชน พบรากในระดับประเพณีศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งรายงานสภาพการณ์เด็กและเยาวชนรายจังหวัดปี 2547-2548 ระบุว่าเด็กดับประเพณีที่เคยถูกทำร้ายร่างกายในสถานศึกษาของตนเองมีสัดส่วนถึงร้อยละ 30.4 โดยเด็กภาคเหนือ ตอนล่างถูกทำร้ายมากที่สุดคิดเป็นสัดส่วนถึงร้อยละ 32.6 รองลงไปเป็นภาคกลางร้อยละ 31.4 จังหวัดนครราชสีมา มีสัดส่วนสูงที่สุดคือร้อยละ 52.8 ปัตตานี ร้อยละ 44.4 จังหวัดศรีสะเกษถูกทำร้ายน้อยที่สุดเพียงร้อยละ 7.6 ส่วนเด็กดับประเพณีมัธยมอุดมศึกษาถูกทำร้ายร้อยละ 10.4 ภาคกลางสูงเป็นอันดับหนึ่งร้อยละ 12.3 ตามมาด้วยภาคใต้ร้อยละ 11.3 และตะวันออกเฉียงเหนือร้อยละ 10.4 จังหวัดสงขลา มีสัดส่วนสูงสุดคือร้อยละ 38.5 หนองคายร้อยละ 37.4 และสระบุรีร้อยละ 23.6 จังหวัดนราธิวาสถูกทำร้ายน้อยที่สุดคือร้อยละ 4.4 ลำปาง ร้อยละ 4.9 และยะลา ร้อยละ 5.2

การศึกษาตัวอย่างคู่สามีภรรยาที่เคยมีประสบการณ์ใช้ความรุนแรงในครอบครัวและการรังแกกลั่นแกล้งในกลุ่มเยาวชนอายุ

**ตารางที่ 19 การจัดอันดับประเภทสินค้าฟุ่มเฟือยที่เด็กและวัยรุ่นนิยมซื้อ
หรือบริโภค (ค่าร้อยละที่ได้รับการถ่วงน้ำหนักแล้ว)**

ประเภทสินค้าฟุ่มเฟือย	ร้อยละ
โทรศัพท์มือถือ/อุปกรณ์สื่อสาร	39.1
เสื้อผ้าภาคตีไซน์เนอร์/เสื้อผ้าแบรนด์เนมจากต่างประเทศ	16.6
เครื่องสำอาง เช่น เมปิง ลิปสติก น้ำหอม	9.4
เครื่องประดับ เช่น กิ๊บ ต่างหู แหวน	7.7
เกมส์คอมพิวเตอร์	6.7
อาหารประเภทฟастฟู้ด	5.0
หนังสือการ์ตูน/หนังสือเกมส์	3.3
ของเล่นจากต่างประเทศ/ของจุกจิก	2.8
ยี่ห้อ	9.4
รวม	100.0

ที่มา : ความเห็นของประชาชนต่อพฤติกรรมการจับจ่ายใช้สอยของเด็กและวัยรุ่น สำนักวิจัย
เcon มหาวิทยาลัยสัมชัญญะ

ตารางที่ 20 การนำเข้าสินค้าฟุ่มเฟือยของไทยปี 2546-2549(มูลค่าในล้านบาท)

รายการ	มูลค่าสินค้า(ล้านบาท)				อัตราการขยายตัว (ร้อยละ)				
	46	47	48	49 คาด- กุม หน้า- กัน	46	47	48	49 (คาด- กุม)	
เครื่องสำอาง	7,482.8	8,767.3	9,272.8	5,386.3	5,583.9	25.7	17.2	5.8	3.7
เสื้อผ้า รองเท้า และผลิตภัณฑ์ อื่นๆ	11,094.9	13,457.1	114,864.0	7,816.8	9,997.5	15.7	21.3	10.4	27.9
เครื่องเข็มขัด	2,566.0	3,001.8	3,390.0	1,884.0	2,009.8	20.6	17	12.9	6.7
เครื่องรับวิทยุ โทรศัพท์ โทรศัพท์ โทรศัพท์	17,582.7	24,158.7	29,480.0	16,262.3	27,173.1	-0.6	37.4	22	67.1
รวม 4 รายการ	38,726.4	49,384.9	57,003.8	31,349.4	44,764.3	9.5	27.5	15.4	42.8
ร้อยละต่ออัตราการนำเข้าทั้งหมด	1.23	1.30	1.20	1.5	1.55	-	-	-	-
ร้อยละต่อ GDP	0.65	0.76	0.80	-	-	-	-	-	-

หมายเหตุ : ปี 2549 เป็นตัวเลขเบื้องต้น

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ โดยความ
ร่วมมือจากกรมศุลกากร

: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ระหว่าง 6-13 ปี โดยดร.นาวาเออร์และคณะมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงตัน
สร้างเมืองเริ่ง พบร่วมกับเยาวชนที่เคยเห็นการทำการทำร้ายร่างกาย การใช้
ความรุนแรงภายในครอบครัวมีแนวโน้มที่จะไปรังแกผู้อ่อนแอหรือผู้ที่มี
พลังกำลังด้อยกว่าและพบว่าเด็กผู้หญิงจะทำร้ายผู้อ่อนมากกว่า
ผู้ชาย นอกจากนี้เยาวชนถึง 3 ใน 4 เล่าว่าเขายังคงผู้อ่อนรังแก
มาแล้วชั่วันแล้ว และผลการวิจัยเกี่ยวกับเรื่องอิทธิพลของสื่อต่อความ
ก้าวร้าวของเด็ก โดยติดตามเด็กจนถึงอายุ 18 ปีในอนาคตยังพบว่า
การดูสื่อที่มีความก้าวร้าวน้อยกว่าวันละชั่วโมงความก้าวร้าวจะ^{เพิ่มขึ้น} ร้อยละ 6 แต่ถ้าดูวันละ 3 ชั่วโมง ความก้าวร้าวเพิ่มขึ้น
ร้อยละ 30

ผลการสำรวจสภาวะความรุนแรงในครอบครัว กรณีศึกษา
พ่อบ้านและแม่บ้านในเขต กทม. สุพรรณบุรี เชียงใหม่ นครราชสีมา
และนครศรีธรรมราช พบร่วมกับเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์เป็นปัจจัยที่มีผล
ต่อความรุนแรงในครอบครัวสูงมาก และผลการสำรวจความเสี่ยงใน
การใช้ความรุนแรงแก่ไขปัญหาของนักเรียนชายพบว่า สื่อที่มีผล
กระตุ้นให้เกิดการเลียนแบบเริงตามลำดับคือ ภาพยนตร์ร้อยละ
56.1 ข่าวความรุนแรงตามสื่อต่างๆ เช่น ทีวี ร้อยละ 32.7
อินเตอร์เน็ตร้อยละ 31.9 ดังนั้นปัจจัยแวดล้อมรอบๆ ตัวเด็กที่
รุนแรงจะหล่อหลอมจิตใจของเด็กและเยาวชนให้หินยมการแก่ไข^{ปัญหา}
ด้วยความรุนแรงโดยไม่รู้ตัว หากไม่ได้รับการแก่ไขและ
ปัญหาการขยายลูกสามารถมากขึ้น จะทำให้สังคมไทยนิยมแก่ไขปัญหา
ด้วยความรุนแรงเมื่อเด็กโตเป็นผู้ใหญ่

ความฟุ่มเฟือยของเยาวชน: เมื่อสู่สอดคล้อง

ความก้าวหน้าเรื่องการใช้จ่ายเกินตัวกับปัญหาการใช้จ่าย
ฟุ่มเฟือยของเด็กและเยาวชนมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด เพราะ
ผลการสำรวจทัศนคติและพฤติกรรมของนักเรียนนักศึกษาต่อการ
จับจ่ายใช้สอยสินค้าแบรนด์เนมในเขต กทม. และหัวเมืองใหญ่ในปี
2547 พบร่วมกับร้อยละ 47.8 มีรายรับไม่พอ กับรายจ่ายและผล
การสำรวจการกู้ยืมเงินเรียนของสวนดุสิตโพลล์ปี 2546 ระบุว่า
นักเรียน นักศึกษาที่มีเพื่อนหรือคุณรู้จักนำเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา
ไปใช้ในทางฟุ่มเฟือย เช่น การเที่ยว ซื้อของใช้ และโทรศัพท์มือถือ^{ถึงร้อยละ 35.9} นอกจากนี้สำนักวิจัยเcon มหาวิทยาลัยสัมชัญญะ^{สำหรับปี 2546} สำรวจ
ประชากรถึงร้อยละ 91.9 มีความเห็นว่าเด็กและวัยรุ่นมีพฤติกรรม
ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย โดยสินค้ายอดนิยมอันดับแรกมีสัดส่วนถึงร้อยละ
39.1 คือโทรศัพท์มือถือ/อุปกรณ์สื่อสาร รองลงมาเป็นเครื่องเสื้อผ้า^{ที่ห้องดัง}
จากต่างประเทศร้อยละ 16.6 และเครื่องสำอางร้อยละ 9.4

อย่างไรก็ตาม พฤติกรรมการใช้จ่ายฟุ่มเฟือยของเยาวชน
ดังกล่าว นักวิจัยเชื่อว่ามาจากสาเหตุจากการโฆษณาตามสื่อต่างๆ และ
ปัจจัยที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือผู้ใหญ่ที่เป็นแบบอย่างให้เด็ก

ทำตามดังเห็นได้จากมูลค่านำเข้าสินค้าฟุ่มเฟือยกันหนาประเทศ ในแต่ละปีจะมีมูลค่าสูงมากและมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอยู่ต่อเนื่อง โดยในปี 2546 มูลค่านำเข้าสินค้า 4 รายการคือ เครื่องสำอาง สื้อผ้า รองเท้า และผลิตภัณฑ์ต่างๆ เครื่องเล่นวิดีโอด้วยเครื่องรับวิทยุ โทรศัพท์ต่างๆ มีมูลค่าถึง 38,726 ล้านบาท เพิ่มเป็น 49,385 ล้านบาทในปี 2547 และ 57,004 ล้านบาทในปี 2548 หรือมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 17.5 ต่อปี สำหรับปี 2549 ในช่วง มกราคม-กรกฎาคมมีมูลค่านำเข้า 44,764 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปี 2548 ถึงร้อยละ 42.8 โดยเครื่องรับวิทยุมีมูลค่ามากที่สุดคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 60.7 ของทั้งหมดเพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปี 2548 ถึงร้อยละ 67.1 เสื้อผ้าและรองเท้ามีสัดส่วนร้อยละ 22.3 ดังนั้น การใช้จ่ายฟุ่มเฟือยกันอย่างເຍວາຫນທີ່ຫລາຍໄຟຢັ້ງເປັນຫົວພະຈາກທ່າໃຫ້ ຂຶ້ວຕອນບາງຄນື່ງຂັ້ນເສື່ອມຄອຍ ເນື່ອຈາກຕ້ອງຫາເງິນມາໃຊ້ຈຳນວນมาก ແລະບາງຄນົດຫາເງິນດ້ວຍວິທີການທີ່ໄມ່ສຸຈິຕ ເຊັ່ນ ກາລັກໂນຍ ແລະການຂາຍບໍລິການທີ່ປະເດັນທີ່ຕ້ອງຄົດຄວບຄູໄປກັບການດູແລເຕີກໃຫ້ໄກລ້ອື່ດົກຕົກ ຜູ້ແກ່ງໝູໄດ້ປະພາດຕິຕະພົບເປັນແບບອ່ຍ່າງທີ່ດີແກ່ເຍວາຫນຫົວໆໄວ່

ເພດສັນພັນຂອງວ່າງໝູ : ເສີຍັດ່ວໂຮດແລກການຕັ້ງທ້ອນ

ການເປັນແປງແປງພຸດີການທາງເພດຂອງເດີກແລກເຍວາຫນໄດ້ຮັບອີທີ່ພລາກວັນຮຽນຂອງປະເທດຕະວັນຕົກທີ່ແມຍແພ່ດ້າມສື່ອຕ່າງໆ ເຊັ່ນ ພາພຍນັດ໌ ທີ່ວິສີ່ອລາມກົດຕ່າງໆ ຕລອດຈົນທົກໂນໂລຢີສາຮັນທະກທີ່ກ້າວໜ້າ ເຊັ່ນ ອິນເດອຣິນິຕ ທຳໄຫ້ທັນຄົດໃນການດຳຮັງຊີວິດເຮີມ ເປັນແປງໄປໂດຍໄມ່ຮູ້ຕ້ວ ລົກການສໍາຮັງຂອງກອງຄວນຄຸມໂຮຄຮ່ວມກັບຈຸພາລັງການນົມທ້າວຍກາລີຍພບວ່າ ສັດສ່ວນວ່າງໝູຜູ້ຂໍາມື້ເພດສັນພັນນີ້ ກ່ອນແຕ່ງງານພື້ນໜີ້ຈາກຮ້ອຍລະ 40 ໃນປີ 2546 ເປັນຮ້ອຍລະ 53 ໃນປີ 2547 ແລະວ່າງໝູໜູ້ງິມີສັດສ່ວນພື້ນມາຈາກຮ້ອຍລະ 20 ເປັນຮ້ອຍລະ 35 ໃນຂ່າວເດືອນ ຜົ່ງສອດຄລົ້ງກັບງານສໍາຮັງອີກຫລາຍຊື້ທີ່ໄດ້ຂັ້ນພັບທີ່ຄລ້າຍຄົງກັນ ເຊັ່ນ ລົກສໍາຮັງຂອງສານດູສິຕືໂພລິ ເຊັ່ນ ວ່າຍີ່ພຣ້ອມຈະມີຄຸ້ມືດ້ອຍໆໃໝ່ໄກຮັນການທີ່ກ່ອນແຕ່ງແລະກະເບີຍສ່ນຮສ ໄນເຍວາຫນຍ້າ 18-25 ປີ ພບວ່າ ຮ້ອຍລະ 38.4 ເທັນວ່າການເສີຍຕ້າກ່ອນມີສາມີຫຼືການຍັບປຸງເປັນເປົ້າ ແລະເຫັນວ່າການອູ່ກ່ອນແຕ່ງງານເປັນເຮືອງປົກຕິ ອື່ງຮ້ອຍລະ 61.3 ລົກສໍາຮັງຂອງເອນແບຄໂພລິເຮືອງປະບົບການນົມແລກຮຽນຂອງວ່າງໝູຕ່າງໆ ບໍລິສັດຕົ້ນຮ້ອຍລະ 46.9 ຍອມຮັບໄດ້ກັບການເພດສັນພັນນີ້ກ່ອນແຕ່ງງານເນື່ອຈາກເທົ່ານີ້ເປັນສິທີສ່ວນບຸດຄລ ແລະເປັນເຮືອງຮຽນດາໄນ່ເສີຍຫາຍ

ການມີເພດສັນພັນນີ້ຂອງວ່າງໝູໂດຍໝາດການປົ້ນກັນທີ່ສູກຕ້ອງທຳໄຫ້ເກີດຜລເສີຍຕາມມາ ໂດຍການອນນັມຍ້າຮາງນວ່າ ໃນປີ 2545 ວ່າງໝູ ອາຍະຮ່ວງ 10-24 ປີ ມີອັດການເປັນການໂຮຄຖິຮ້ອຍລະ 31.7 ຂອງ

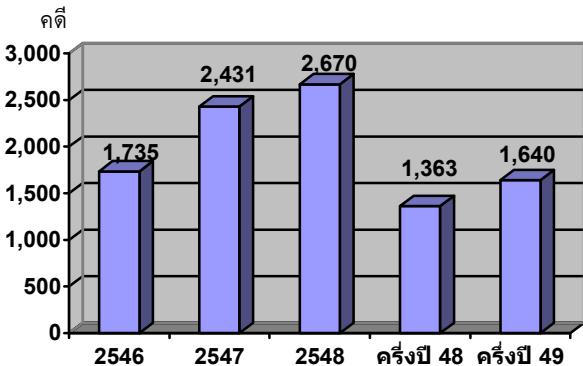
ตารางที่ 21 สภาวะบัญชาสังคมเด็กและเยาวชนจำพวกตามภาค

สภาวะ สังคม	มีເພດ ສັນພັນແລ້ວ (ຮ້ອຍລະ)	ເດືອກການ ຖຸກທົດທັ້ງ (ຕ່ອປະຫາກ ແສນຄນ)	ເຈັດມາທຳຄລອດ (ຕ່ອປະຫາກແສນຄນ ໃນກຸ່ມອ່ານຸຍ)	
			10-14ປີ	15-19ປີ
ກທມ. ແລະ ປຣິມຄະດລ	19.42	7.43	59.11	952.16
ກລາງ	19.75	0.79	301.88	1,696.25
ຕະວັນອອກ	13.79	0.85	121.05	2,045.54
ອື່ສານ	13.58	0.80	40.84	1,074.43
ເຫັນອົນນ	17.99	0.37	58.86	1,172.37
ເຫັນອ່າງ	18.68	0.42	78.69	1,746.31
ໄທ	11.56	1.67	138.46	1,693.60
รวม	16.08	2.61	90.73	1,351.93

ทີມກາ : ສຸມດ້າຍງານການກ່ຽວກົດເຕີກແລກເຍວາຫນປີ 2547-48

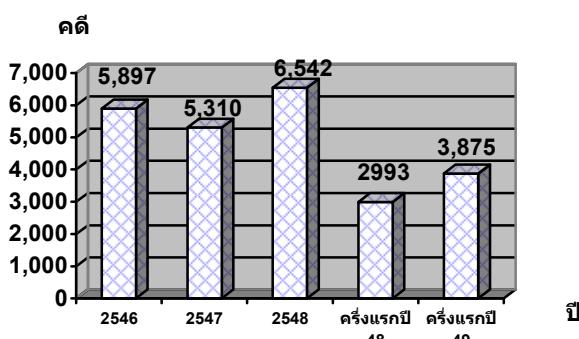
: ສານນັ່ນຮ່າມຈິຕິ ສຳນັກງານກອງຖຸນຸ້ນແນ່ນບັນຫຼຸງການຮ່ວມເສົ່າມີສຸມາພາແລະສໍານັກງານກອງຖຸນຸ້ນແນ່ນບັນຫຼຸງການຮົງຈິງ

แผนภูมิที่ 10 จำนวนคดีเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดทางเพศหญิงส่งสถานพินิจฯ

ที่มา : สำนักพัฒนาระบบงานยุติธรรมเด็กและเยาวชน กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
กระทรวงยุติธรรม

แผนภูมิที่ 11 จำนวนคดีเด็กและเยาวชนหญิงกลับคุกส่งสถานพินิจฯ ทั่วประเทศ
ที่มีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดปี 2546-2549

ที่มา : สำนักพัฒนาระบบงานยุติธรรมเด็กและเยาวชน กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
กระทรวงยุติธรรม

ผู้ป่วยทั้งหมด และป่วยด้วยโรคเอดส์ร้อยละ 11.1 และการติดตามสภากาณฑ์เด็กและเยาวชนปี 2547-2548 พบร้า เด็กอายุ 10-14 ปี มาทำคลอดมีอัตราส่วนถึง 91 คนต่อประชากรแสนคน โดยภาคกลางมีอัตราส่วนสูงสุดถึง 302 คนต่อประชากรแสนคน รองไปเป็นภาคใต้ 138 คน และภาคตะวันออก 121 คนต่อประชากรแสนคน จังหวัดอยุธยาเมืองอัตราสูงที่สุดถึง 1,127 คนต่อประชากรแสนคน รองลงไปเป็นสุพรรณบุรี 706 คน และترัง 567 คน ขณะที่จังหวัดร้อยเอ็ดมีอัตราส่วนต่ำสุดเพียง 1 คนต่อประชากรแสนคน และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 3 คนต่อประชากรแสนคน ส่วนเยาวชนอายุ 15-19 ปี มีผู้มาทำคลอดคิดเป็นอัตราส่วน 1,352 คนต่อประชากรแสนคน โดยภาคตะวันออกมีอัตราส่วนสูงสุดถึง 2,045 คน รองลงไปเป็นภาคเหนือตอนล่าง 1,746 คนต่อประชากรแสนคน จังหวัดสมุทรสาครมีอัตราส่วนสูงสุดคือ 4,447 คนต่อประชากรแสนคน รองลงไปเป็นจังหวัดบุรี 3,325 คน และภูเก็ต 3,220 คนต่อประชากรแสนคน ส่วนจังหวัดชุมพรมีอัตราส่วนต่ำที่สุดเพียง 72 คน และนครปฐม 143 คนต่อประชากรแสนคน

นอกจากนี้เด็กและเยาวชนที่ก่อคดีทางเพศยังเพิ่มขึ้นทุกปี โดยปี 2546 มี 1,735 คดี เพิ่มขึ้นเป็น 2,431 คดีในปี 2547 และ 2,670 คดี ในปี 2548 หรือมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 22.3 ต่อปี สำหรับครึ่งแรกของปี 2549 มีผู้ทำผิด 1,640 คดี เพิ่มถึงร้อยละ 20.3 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2548 นอกจากนี้ยังมีการรวมกลุ่มใหม่ ๆ ของเยาวชนเพื่อกระทำการผิดที่ปรากฏตามหน้าหนังสือพิมพ์ เช่น แกงเกิดมารุ แกงนารีผัว หากไม่แก้โดยเร็วอาจจะลูกสามารถเป็นปัญหาสังคมในที่สุด ดังนั้น ภัยคุกคามและพฤติกรรมทางเพศของเด็กและเยาวชน จึงเป็นอีกปัญหานึงของสังคมที่นับวันจะรุนแรงมากขึ้น และต้องเร่งหาทางป้องกันและบรรเทาปัญหาให้น้อยลงโดยต่อวัน

ยาเสพติด : ภัยมีคุ้มกันจากครอบครัวและสภาพแวดล้อมบวกพร่อง

ถึงแม้เด็กและเยาวชนจะระบุว่ามีปัญหายาเสพติดไว้เป็นรายการท้ายๆ แต่ก็เป็นภัยคุกคามที่ส่งผลกระทบต่อตัวเด็กอย่างกว้างขวาง เด็กที่กระทำการผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ได้แก่ ยกเว้า การเสพสารระเหย และกัญชา มีจำนวนสูงขึ้นโดยปี 2546 มีจำนวน 5,897 คน และลดลงเหลือ 5,310 คน ในปี 2547 ก่อนจะเพิ่มขึ้นเป็น 6,542 คน ในปี 2548 หรือเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 6.6 ต่อปี ส่วนครึ่งแรกปี 2549 มีผู้กระทำการผิด 3,875 คน เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปี 2548 ร้อยละ 29.5

ตารางที่ 22 อัตราร้อยละของครัวเรือนจำแนกตามประเภทของครัวเรือน ปี 2543, 2545 และ 2547

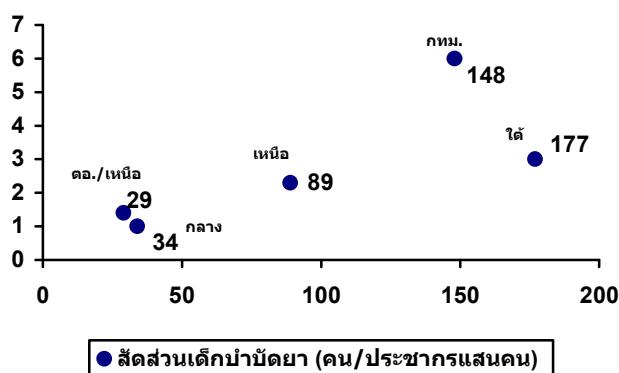
ประเภทของครัวเรือน	2543	2545	2547
ครัวเรือนที่มีหัวหน้าครัวเรือน และคู่สมรสอยู่ด้วยกัน	68.9	67.9	66.6
ครัวเรือนคนเดียว	9.2	9.8	10.4
ครัวเรือนที่มีหัวหน้าครัวเรือนคนเดียว และบุตรที่ยังโสด	7.0	11.1	10.1
ครัวเรือนประเภทอื่นๆ *	14.9	11.3	12.8

หมายเหตุ : * เช่น อยู่กับเพศเดียวกัน

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ รายงานการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน พ.ศ. 2543 2545 และ 2547

แผนภูมิที่ 12 สัดส่วนเพื่อนที่เสียต่อพื้นที่ดี กับสัดส่วนเด็กที่บำบัดยาเสพติด ในแต่ละภาคปี 2547-2548

สัดส่วน (%) เท่า)

ที่มา : สถาบันรวมมิตร, สถา., สสส., รายงานสภาวะการณ์เด็กและเยาวชนปี 2547-2548

ผลการศึกษาเรื่องปัจจัยที่สัมพันธ์กับการหวานกลับมาติดยาเสพติดของวัยรุ่น พบว่า ปัจจัยทางครอบครัวโดยเฉพาะอย่างยิ่ง การได้รับความอบอุ่นที่ไม่สม่ำเสมอของครอบครัว การอบรมเลี้ยงดูแบบไม่มีกฎเกณฑ์ สภาพครอบครัวมีการดูด่ายังคงต่อไป และครอบครัวมีการหละภาระ เป็นเหตุให้วัยรุ่นต้องกลับไปเสพยาเสพติดอีก และการวิจัยเชิงคุณภาพเรื่องการศึกษาสภาพการดำเนินชีวิตของเยาวชนที่ไม่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดในสภาพแวดล้อมที่มีปัญหายาเสพติด : การศึกษาในชุมชนและอัตลองเตย พบว่า ภูมิหลังของครอบครัวที่มีความรักและความเข้าใจ ภูมิหลังการเลี้ยงดูที่ให้รู้จักการรอคอย การรู้จักช่วยเหลือตัวเองรู้จักแยกแยะสิ่งดีชั้น มีความอดทนอดกลั้น และความคุ้มตันเองได้ดี รู้สึกว่าตัวเองมีคุณค่า และมีความรักตัวเอง ได้มีส่วนทำให้เยาวชนไม่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด

อย่างไรก็ตาม การทำหน้าที่ของสถาบันครอบครัวในการสร้างภูมิคุ้มกันต่อปัจจัยเสี่ยงที่มากกระทบต่อสมาชิกในครอบครัวกลับมีความอ่อนแอกลงทุกปี โดยครัวเรือนที่มีหัวหน้าครัวเรือนและคู่สมรสอยู่ด้วยกันมีสัดส่วนลดลงจากปี 68.9 ในปี 2543 เหลือร้อยละ 66.8 ในปี 2547 ในขณะที่ครัวเรือนคนเดียวเพิ่มขึ้นจากการร้อยละ 9.2 เป็นร้อยละ 10.4 และครัวเรือนที่มีหัวหน้าครัวเรือนคนเดียวอยู่กับบุตรที่ยังโสดเพิ่มขึ้นจากการร้อยละ 7 เป็นร้อยละ 10.1 ในช่วงดังกล่าว จึงเป็นประเด็นท้าทายของสังคมว่าจะร่วมกันสร้างครอบครัวให้อบอุ่น สามารถทำหน้าที่ได้อย่างสมบูรณ์เมื่อainในอดีตได้อย่างไร

นอกจากนี้ เมื่อวิเคราะห์สภาพแวดล้อมที่อยู่รอบๆ ตัวเด็ก คือ จำนวนเพื่อนที่ดี เช่น ลูกน้อง ลูกน้องสาว ลูกน้องชาย ลูกน้องสาว ลูกน้องชายในสถานศึกษาที่เป็นตัวแทนของชั้นห้องเรียน เลิกเรียนต่อจำนวนเพื่อนที่เสี่ยง เช่น ร้านคาราโอเกะ คือกันเทเลเลว์ ผับ โรงน้ำชา โรงเรียนม่านรูดต่อประชากรและคน

พบว่า ภูมิภาคที่มีเพื่อนที่เสี่ยงมาก จะมีสัดส่วนเด็กที่ขอรับการบำบัดยาเสพติดสูงไปด้วย เช่น ภาคกลางมีอัตราเพื่อนที่เสี่ยงต่อเพื่อนที่ดี 1 ต่อ 1 จะมีเด็กขอรับการบำบัดยาฯ 34 คน ต่อประชากรและคน ภาคเหนือมีอัตราเพื่อนที่เสี่ยง 2.4 ต่อ 1 จะมีเด็กบำบัดยาฯ 89 คน และ ภาคใต้ มีอัตราเพื่อนที่เสี่ยง 6 ต่อ 1 จะมีเด็กบำบัดยาฯ 148 คน เป็นต้น

ดังนั้น อาจสรุปในเบื้องต้นว่า ความสัมพันธ์อันดีของสมาชิกในครอบครัว และสภาพแวดล้อมทางสังคมที่ดีจะเป็นภูมิคุ้มกันสำคัญที่ช่วยป้องกันให้เด็กและเยาวชนห่างไกลจากยาเสพติด ทั้งปวง ซึ่งทุกฝ่ายจะต้องร่วมกันสร้างให้มากขึ้น

การเก็บปัญหาเด็กและเยาวชน: ทุกฝ่ายต้องร่วมด้วยช่วยกัน

รัฐบาลได้ตระหนักรถึงปัญหาของเด็กและเยาวชน ดังกล่าว และได้ดำเนินมาตรการต่าง ๆ ดังนี้

1. สร้างครอบครัวให้อบอุ่น โดยกำหนดให้ทุกวันอาทิตย์เป็นวันครอบครัวแข็งแรง (Healthy Family Day) และให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเฝ้าระวังมาตรการควบคุมและรณรงค์ให้มีการดูแลรักษาเด็กอย่างดี มีการจัดกิจกรรมทางศาสนา เช่น งานวันครอบครัว งานวันเด็ก งานวันแม่ ฯลฯ รวมทั้งอบรมผู้ปกครองและครุภัณฑ์ ให้สามารถดูแลเด็กอย่างดี ตลอดจนส่งเสริมให้ประชาชนแต่ละครอบครัวได้มีกิจกรรมร่วมกัน เพื่อสร้างความอบอุ่นในครอบครัวทุกวันอาทิตย์

2. สนับสนุนกิจกรรมของเยาวชน โดยส่งเสริมและสนับสนุนให้เยาวชนทำกิจกรรมที่สร้างสรรค์ทั้งในเรื่องกีฬา ดนตรี และกิจกรรมสาธารณะประโยชน์ เช่น ให้เยาวชนสอนน้องเล่นกีฬา การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม การนาชาติเอนرجีรักษ์โลก เป็นต้น โครงการที่ประสบผลสำเร็จและมีเยาวชนเข้าร่วมกิจกรรมเป็นจำนวนมาก คือ โครงการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด (TO BE NUMBER ONE) ซึ่งสนับสนุนให้เยาวชนและชุมชนได้จัดกิจกรรมสร้างสรรค์ต่างๆ รวมทั้งสร้างความเข้าใจและยอมรับผู้มีปัญหาสารเสพติดเพื่อให้โอกาสกลับมาเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ทำให้มีผู้ติดยาเสพติดลดลง คาดว่าจะมีการดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด 320,000 คน

3. กำกับดูแลสื่อออนไลน์ เน็ต โดยติดตั้งโปรแกรมชื่อปลาเวฟ ป้องกันการเข้าเว็บไซต์ที่ไม่เหมาะสม การควบคุมดูแลร้านเกม/อินเตอร์เน็ต การปราบปรามจับปรับสื่อโฆษณาทั้งเว็บไซต์ สื่อออนไลน์ ดีวีดี/วีดีโอ และสื่อสิ่งพิมพ์ รวมทั้งการส่งเสริมให้มีรายการที่เป็นประโยชน์และเหมาะสมต่อเด็กและเยาวชนให้มากขึ้น

4. ส่งเสริมบทบาทชุมชนดูแลเด็กและเยาวชน โดยอบรมผู้นำชุมชนเพื่อให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการดูแลบ้านเด็กและฟื้นฟูเด็กและเยาวชนกระทำผิด ฝึกหัดและป้องกันการกระทำการเด็กในชุมชน รวมทั้งการนำกระบวนการยุติธรรมเชิงสماโนนันท์มาใช้ โดยจัดให้มีการเจรจาระหว่างผู้เสียหายกับเด็กและเยาวชน ครอบครัวและบุคคลที่เกี่ยวข้องในกรณีความผิดอัตราโทษไม่เกิน 5 ปี เพื่อให้เด็กและเยาวชนมีโอกาสกลับตัวเป็นคนดีโดยไม่มีลักนิติดตัว

ในขณะเดียวกัน เด็กและเยาวชนจำนวนมากหนึ่ง โดยความร่วมมือของภาครัฐและภาคีการพัฒนาได้ดำเนินกิจกรรมต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและส่วนรวม ซึ่งในช่วงปี 2546-2547 มีจำนวนทั้งสิ้น 160 กลุ่ม สมาชิกทั้งหมด 13,549 คน เช่น

1. กลุ่มอนุรักษ์และศึกษาระบบทิเวศป่าชายเลนจังหวัดประจำศรีขันธ์ มีสมาชิก 150 คน อายุระหว่าง 14-18 ปี เพื่อฟื้นฟูสภาพพื้นที่นาถูกที่กรังว่างเปล่าให้เป็นพื้นที่ป่าชายเลนที่

ตารางที่ 23 เยาวชนที่ทำกิจกรรมสร้างสรรค์สิ่งที่ได้เกิดขึ้นในสังคมจำแนกตามประเภทกิจกรรม

ประเภทกิจกรรมของเยาวชน	จำนวนกลุ่ม	สมาชิกทั้งหมด(คน)
พัฒนาศักยภาพเยาวชน	35	2,344
เครือข่ายเยาวชน	20	3,317
สิ่งแวดล้อม	16	1,689
พัฒนาชุมชนและสังคม	14	936
กลุ่มกิจกรรมใหม่เกิดจากลัย	11	741
สื่อ	11	297
ศิลปะและวรรณ	10	396
การศึกษา	7	1,466
กลุ่มกิจกรรมในโรงเรียน	7	669
ธุรกิจและเศรษฐกิจชุมชน	5	741
เออดร์	4	398
ยาเสพติด	4	83
สุขภาพ	3	60
อื่นๆ	13	412
รวม	160	13,549

หมายเหตุ : ข้อมูลช่วงปี 2546-2547

ที่มา : <http://www.deksiam.com/home/directory.php?action=&type=x=worktype> ประมาณผลโดยสำนักพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนและการกระจายได้

อุดมสมบูรณ์ เพื่อปลูกจิตสำนึกรักให้กับเยาวชนและประชาชนในท้องถิ่น กิจกรรมที่ทำ เช่น จัดตั้งชุมชนในโรงเรียน เป็นกลุ่มวิทยากรป่าชายเลนกั้งในและนอกโรงเรียน (วันอุทัยาน) ปลูกป่าชายเลนข้างโรงเรียน ดูแลพื้นที่ป่าชายเลน (ต้นไม้, น้ำ, สัตว์) สืบทอดเจตนาرمณ์โดยผู้กรุ่นนองเพิ่มเพื่อต่อชั้นงานต่อไป

2. กลุ่มอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบูรณ์ มีสมาชิก 80 คน อายุระหว่าง 12-23 ปี เพื่อดูแลและรักษาสิ่งแวดล้อมในแก่งกระจานให้คงสภาพและดียิ่งขึ้น กิจกรรมที่ทำ เช่น สร้างจิตสำนึกให้กับเยาวชน สำรวจลำน้ำ ค่ายสิ่งแวดล้อมสู่ชุมชน สำรวจสารเคมีในชุมชนและทดลองใช้ปั๊มชีวภาพ พืชสมนไพร สนับสนุนการท่องเที่ยว

3. ເຢາວັນຮັກຍົກປໍາ(ກລຸມເຕີກະເຫົ່າງ)ຈ.ຣາຊບູຮີ ມີສນາຍີກ 35
ຄນ ດາວໂຫວ່າງ 12-22 ປີ ເພື່ອໃຫ້ເຢາວັນທຳງໄກລຍາເສພຕິດ ແລະ ມີ
ຈົດສຳນິກໃນການອນໜຸຮັກຍົກປໍາທີ່ພາກປໍາໄຟ້ ກິຈกรรมທີ່ທຳ ເຊັ່ນ ກິຈกรรม
ກີພາຕ້ານເຢາສພຕິດ ກິຈกรรมປຸລູກປໍາໃນໂຄກສຳຕ່າງໆ ກິຈกรรมແພແພ່
ກຸນີປັບປຸງກູາທ້ອງຖິ່ນ(ວິທຍາກທ້ອງຖິ່ນ) ກິຈกรรมທ່ອງປໍາເຊີ້ງອນໜຸຮັກຍົກ
(ຕຶກປາກປໍາ)

4. ชุมชนเต็กรักษากง จังหวัดชัยภูมิ มีสมาชิก 500 คน อายุระหว่าง 10-33 ปี เพื่อปลูกกิจกรรมสำนักให้เยาวชนรักษาท้องถิ่น โดยใช้กิจกรรมดูดูนเป็นสื่อกิจกรรมที่ทำ เช่น ทำเมล็ดน้ำฝน, สำรวจนกบนภูแลนกา, สำรวจคุณภาพน้ำ, ปลูกข้าวปลอดสารพิษ, จัดค่ายเด็กรักธรรมชาติ, ส่งเสริมกิจกรรมของพระสงฆ์ในการเดินธรรมยาตราเพื่อธรรมชาติ, เป็นวิทยาการเผยแพร่ความรู้ด้านสถานที่ต่าง ๆ ทั้งในกรุงเทพฯและต่างจังหวัด

5. กลุ่มเยาวชนสืบสานวัฒนธรรม ครองแครง
จ.พระนครศรีอยุธยา มีสมาชิก 150 คน อายุระหว่าง 15-25 ปี
กิจกรรมที่ทำ เช่น สืบสานเพลงพื้นบ้าน (วัฒนธรรม) นาฏดันตรี
ละครบัณฑ์ ต่อต้านปัญหาต่างๆ ละครสะท้อนวิถีไทย เรื่อง “คนไทย”
โครงการแอร์บีควนและหาก (สมาชิกในกลุ่มเป็นผู้นำ มีประชานเข้าร่วม
วันละประมาณ 25-30 คน) วิทยากร/กลุ่มสัมมัชชา/ละลายพฤติกรรม
ให้กับโรงเรียนต่างๆ

6. สภากาชาดไทย จังหวัดหนองบุรี มีสมาชิก 120 คน อายุระหว่าง 12-18 ปี เพื่อเป็นแรงขับเคลื่อนเยาวชนไทย ให้มีบทบาทกับสังคมเพิ่มมากขึ้น กิจกรรมที่ทำ เช่น จัดการประชุม สัมมนา อบรมผู้นำของภาคเพื่อรวมพลังในการขับเคลื่อนความคิดเห็นเยาวชน

7. ศูนย์ข่าวเยาวชนไทย จังหวัดภูเก็ต มีสมาชิก 25 คน อายุระหว่าง 13-18 ปี เพื่อเผยแพร่ข่าวของชุมชนในท้องถิ่นนั้นๆ กิจกรรมที่ทำ เช่น จัดทำข่าวตามท้องที่ต่างๆ เพื่อเผยแพร่ข่าวที่เป็นประโยชน์แก่ชุมชน

8. ศูนย์ข่าวเยาวชนไทย ร่วมกับดعاหาร จังหวัดมุกดาหาร
กิจกรรม 25 คน อายุระหว่าง 14-18 ปี ผลิตข่าวเกี่ยวกับเยาวชน
เพื่อภารกิจประชาธิรัฐ

9. ศูนย์ข่าวเยาวชนไทย โรงเรียนเบญจจามมหาราชวัดอุบลราชธานี มีสมาชิก 23 คน อายุระหว่าง 12-18 ปี เพื่อห้องจัดกระบวนการคิด เป็นกระบวนการเสียงของเยาวชนไทย

ଶ୍ରୀପାତ୍ରାନୁଷ୍ଠାନିକ

เยาวชนไทยในวันนี้มีภัยรุบด้านที่จะถูกกระตุ้นหรือซักจุ่งไปในทางที่ไม่เหมาะสม ทั้งในเรื่องการใช้ความรุนแรง การใช้จ่ายที่ฟุ่มเฟือย การเมืองสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร และการเกี่ยวข้องกับยาเสพติด เพราะถึงแม่ภาครัฐและภาคีพัฒนาทุกภาคส่วนจะร่วมกันแก้ไขปัญหาอย่างต่อเนื่อง แต่สถานการณ์ยังไม่ดีขึ้นเท่าที่ควร ทั้งนี้เนื่องจากภูมิคุ้มกันที่สำคัญของเด็กและเยาวชน คือ ครอบครัว ที่อบอุ่นเรื่มอ่อนแอดและสภาพแวดล้อมทางสังคมที่ดีถูกแหล่งอนามัยมุชแพร์ชยาธรุกล้าอย่างอย่างไรขوبเขต ดังนั้นจำเป็นต้องแก้ไขโดยทุกภาคส่วนจะต้องร่วมกันผลักดันยุทธศาสตร์การพัฒนา คุณภาพคนและสังคมในแนวนี้แน่นๆ ฉบับที่ 10 ซึ่งได้จากการระดมความเห็นจากประชาชนทั่วประเทศไปสู่การปฏิบัติ ได้แก่

1. การพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีจิตใจดีงามอยู่ในกรอบศิลธรรมและมีจิตสาธารณะ โดยผลักดันให้ครอบครัวชุมชน สถาบันศาสนาและสถาบันการศึกษาร่วมพัฒนาเด็กและเยาวชน รวมทั้งสนับสนุนกิจกรรมของเด็กและเยาวชนให้สามารถใช้ศักยภาพที่มีอยู่เพื่อประโยชน์แก่ต้นเอง ครอบครัว และชุมชน

2. พัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความพร้อมด้านสติปัญญาและ
อารมณ์ดังต่อไปนี้ในครรภ์การดา จนกระทึ้งเติบโตตามวัยอย่าง
เหมาะสม พัฒนาหลักสูตร การศึกษาและระบบการเรียนการสอนให้
ตอบด้วยกับการเรียนของสมอง

3. เสริมสร้างคนไทยให้อยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างสันติสุข โดยสร้างความสัมพันธ์อันดีของคนในสังคมทั้งในระดับครอบครัว และชุมชน อบรมพ่อแม่ให้มีความรู้เกี่ยวกับการดูแลครอบครัวให้มั่นคง มีสัมพันธภาพที่ดี ถ่ายทอดวัฒนธรรมและค่านิยมอันดีของไทย และทักษะในการดำรงชีวิตที่เหมาะสมแก่บุตรหลาน ตลอดจนเรื่องขยายพื้นที่สารสนเทศและพื้นที่สาธารณะที่ดี ทัดเทียมพื้นที่เสียงอย่างกว้างขวาง

ตัวชี้วัดภาวะสังคม (รายไตรมาส)

องค์ประกอบของคน	2545				2546				2547				2548				2549	
	ไตรมาส2	ไตรมาส3	ไตรมาส4	ไตรมาส1	ไตรมาส2													
1. คุณภาพของคน																		
การมีงานทำ (พัฒนา) ^{1/}	31,976	34,393	33,747	32,814	32,998	34,945	34,501	33,746	33,747	36,097	35,809	34,248	34,462	36,475	36,184	34,832	35,791	
- อัตราการว่างงาน (ร้อยละ)	2.96	1.75	1.49	2.30	2.73	1.54	1.53	2.37	2.60	1.49	1.47	2.29	2.03	1.36	1.22	1.55	1.39	
- อัตราการว่างงานตามระดับการศึกษา (ร้อยละ)																		
รวม	2.96	1.75	1.49	2.30	2.73	1.54	1.53	2.37	2.60	1.49	1.47	2.29	2.03	1.36	1.22	1.55	1.39	
ประถมศึกษาและต่ำกว่า	2.05	0.90	0.88	1.84	1.90	0.77	0.91	1.67	1.65	0.85	0.78	1.59	1.34	0.63	0.83	1.07	0.58	
มัธยมศึกษาตอนต้น	3.62	3.05	1.85	3.33	3.70	2.17	2.09	3.48	3.29	2.23	2.50	3.73	2.47	2.17	1.46	2.03	2.22	
มัธยมศึกษาตอนปลาย	4.88	3.16	1.49	3.42	3.88	2.26	2.41	3.82	3.60	3.01	1.73	2.14	3.32	2.24	1.43	2.50	1.62	
อาชีวศึกษา	4.65	3.15	3.56	1.98	3.15	2.23	2.00	1.77	4.12	1.75	2.50	5.23	1.27	2.12	2.25	1.94	1.26	
วิชาชีพชั้นสูง	7.21	5.08	4.02	2.76	4.06	3.56	3.32	5.37	5.60	1.75	3.81	3.09	5.05	4.17	2.74	1.99	4.62	
มหาวิทยาลัย	4.56	3.24	3.68	2.96	5.26	4.43	3.34	3.14	5.15	3.16	2.91	3.21	3.49	2.84	2.26	2.61	3.42	
- การทำงานต่างด้วย (พัฒนา)	985	505	770	678	660	475	758	840	605	557	670	815	669	626	638	330	594	
(ห่างแม้อยกกว่า 35 ชม./สป. ที่พร้อมจะทำงานเพิ่ม)																		
- สัดส่วนกำลังแรงงานตามระดับการศึกษา (ร้อยละ)																		
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	
ประถมศึกษาและต่ำกว่า	64.0	64.9	64.3	63.0	61.9	63.2	62.6	61.8	61.1	61.9	61.5	60.0	59.1	61.1	60.6	59.5	59.1	
มัธยมศึกษาตอนต้น	13.3	13.4	13.7	13.6	14.3	13.8	14.0	14.0	14.5	14.1	14.1	14.9	14.9	14.0	14.5	14.6	14.2	
มัธยมศึกษาตอนปลาย	7.2	6.7	6.7	7.4	7.8	7.4	7.5	7.8	7.9	8.0	7.9	8.1	8.3	8.0	8.5	8.5	9.1	
อาชีวศึกษา	3.3	3.3	3.5	3.4	3.3	3.0	3.3	3.2	3.3	3.2	3.1	3.3	3.7	3.2	3.1	3.4	3.4	
วิชาชีพชั้นสูง	3.9	3.6	3.6	4.0	3.8	3.8	3.7	3.9	3.7	3.7	4.0	3.8	3.7	4.0	3.7	3.9	4.0	
มหาวิทยาลัย	8.3	8.1	8.2	8.7	88.9	8.8	8.9	9.4	9.5	9.1	9.4	9.9	10.3	9.7	9.6	10.1	10.2	
สุขภาพ																		
- จำนวนผู้ป่วยด้วยโรคที่ต้องเฝ้าระวังเร่งด่วน (ราย) ^{2/}																		
หัด	2,306	2,299	1,339	1,871	1,011	869	814	1,471	902	1,066	726	1,219	760	771	502	1,211	615	
ไข้ก้าพหลังเย็น	10	9	6	14	11	14	7	10	9	23	8	14	15	9	8	11	13	
ไข้สูงองอักษะ	124	95	96	85	84	95	63	43	81	99	74	84	81	80	84	51	70	
อหิภัດ្ឋโรค	197	377	119	78	131	253	543	1,101	863	160	6	8	135	104	25	5	4	
มือ เท้า และปาก	1,695	1,158	88	50	62	176	618	464	128	106	71	255	2,259	1,690	426	368	469	
บิด	8,819	7,068	5,174	7,070	7,120	5,512	3,774	6,828	7,623	7,388	3,929	5,182	5,823	4,944	3,275	4,681	4,134	
นิ่วมอเนีย	24,732	35,244	27,654	31,535	25,489	47,282	24,302	39,667	27,562	40,252	28,842	36,580	26,857	41,516	24,336	33,889	22,482	
ฉี่หັງ	1,200	2,936	1,993	723	904	2,264	1,067	332	755	1,468	671	339	557	1,109	618	289	433	
ไข้เลือดออก	12,623	17,146	9,412	8,980	13,884	14,719	7,294	5,176	6,518	11,466	5,951	5,564	14,315	16,593	7,265	4,681	11,844	
2. ความมั่นคงทางสังคม																		
หลักประกันทางสังคม																		
- เบี้ยประกันสังคม (ล้านบาท) ^{3/}	22,549	22,069	28,604	24,862	25,205	29,658	36,222	28,174	30,735	31,159	41,150	31,424	32,612	34,007	45,635	18,456	-	
ประกันชีวิต	18,739	18,041	23,659	20,083	19,386	24,121	30,232	23,031	24,314	25,574	34,648	25,917	25,686	28,038	38,446	14,872	-	
อุบัติเหตุ	1,961	1,996	2,637	2,064	2,081	2,149	2,317	2,547	3,864	2,616	3,006	2,599	4,000	2,578	3,278	1,532	-	
สุขภาพ	1,849	2,032	2,309	2,716	3,738	3,389	3,673	2,596	2,556	2,969	3,497	2,909	2,926	3,390	3,911	2,052	-	
ความสงบสุขในสังคม (ต่อประชากรแสนคน)^{4/}																		
สัดส่วนการบาดเจ็บและตายด้วยอุบัติเหตุ-การจราจรทางบก	35.0	29.7	35.3	35.3	38.0	36.5	41.9	42.1	43.5	40.9	47.5	46.7	42.7	37.6	44.8	40.1	36.6	
สัดส่วนคนดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน	27.4	27.5	28.6	25.0	26.4	27.8	27.3	25.1	25.7	28.2	29.3	29.3	31.1	30.8	31.0	28.8	17.5	
สัดส่วนคนดีซึ่วตัว ร่างกาย และเพศ	15.8	13.8	15.3	18.4	20.6	17.5	20.2	18.8	17.8	16.6	18.6	18.8	19.5	16.9	18.4	18.1	16.8	
สัดส่วนคนดียาเสพติด	109.3	110.0	93.6	107.3	35.6	26.2	28.2	24.1	27.6	31.3	33.9	32.0	45.9	40.0	42.7	34.8	45.8	
3. ความเป็นอยู่และพฤติกรรมของคน																		
การคุ้มครองผู้ด้อยโอกาส^{5/}																		
- จำนวนเรื่องร้องเรียน (เรื่อง)																		
บ้าน อาคาร ที่ดิน	354	585	304	438	511	575	461	701	602	609	589	640	476	631	1,678	817	518	
สินค้าและบริการ	659	547	214	731	807	787	659	563	595	1,063	882	1,278	873	305	633	565	378	
การโฆษณาต่างๆ	187	82	153	89	106	199	191	214	416	178	141	219	152	145	192	148	182	
ผ่านทางสายด่วน 1166/เบอร์กนายข้อกฎหมาย	-	-	671	5,806	6,250	6,608	4,170	4,550	3,580	3,910	3,642	2,637	2,464	2,758	3,167	2,734	3,530	
การขยายตัวและตลาดแบบต่างๆ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	33	36	8	0	18	19	26	

ตัวชี้วัดภาวะสังคม (รายปี)

องค์ประกอบหลัก	2542	2543	2544	2545	2546	2547	2548
1. คุณภาพของคน							
การมีงานทำ							
ผลิตภาพแรงงาน ^{6/}							
- กรณีแรงงาน (บาท/คน/ปี)	93,654	96,138	95,506	98,153	102,040	105,090	108,724
อัตราการมีงานทำ (ร้อยละ) ^{7/}	93.7	94.2	94.8	96.4	97.2	97.3	97.6
อัตราการว่างงาน (ร้อยละ) ^{7/}	4.2	3.6	3.2	2.2	2.0	1.98	1.72
การทำงานต่อระดับ(ทำงานน้อยกว่า 35 ชม./สป. ที่พร้อมจะทำงานเพิ่ม) ^{6/}	1,201	1,044	837	781	643	741	687
สุขภาพ^{9/}							
อัตราการเจ็บป่วย (ต่อประชากรพันคน)	1,654.80	1,714.02	1,783.38	1,809.63	1,845.04	1,798.06	-
อัตราป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อ (ต่อประชากรแสนคน)							
- เนื้องอกร้าย (มะเร็ง)	67.00	72.33	80.39	98.98	101.67	107.05	-
- หัวใจ	250.20	291.84	317.67	391.45	451.45	503.10	-
- เบ้าหวาน	218.90	257.59	277.71	340.95	380.75	444.16	-
- ความดัน	216.60	259.02	287.50	340.99	389.83	477.35	-
ความผิดปกติทางจิต/จิตเภท/ประสาทหลอน (ต่อประชากรแสนคน)	30.30	32.32	32.91	38.12	39.33	38.93	-
ความผิดปกติทางอารมณ์ (สะเทือนอารมณ์) (ต่อประชากรแสนคน)	8.40	9.24	8.43	12.17	13.41	13.54	-
ความผิดปกติจากโรคประสาท/ความเครียด (ต่อประชากรแสนคน)	59.70	65.29	62.62	66.21	62.45	64.64	-
ภาวะแปรปรวนทางจิตและพฤติกรรม (ต่อประชากรพันคน) ^{10/}	33.42	34.46	35.57	33.97	37.13	35.90	-
ร้อยละของการขาดสารอาหาร							
- ขาดสารไอโอดีน	2.24	2.17	2.00	1.74	1.31	-	-
- ภาวะโลหิตจางในหญิงมีครรภ์	12.53	11.91	13.34	13.04	12.35	-	-
- ขาดสารอาหารระดับ 1	8.30	8.49	8.62	7.85	8.24	-	-
- ขาดสารอาหารระดับ 2	0.50	0.65	0.74	0.72	0.74	-	-
ประชากร							
อัตราส่วนภาระพึ่งพิง (ร้อยละ) ^{11/}	-	51.70	51.11	50.65	50.31	50.07	49.91
สัดส่วนคนຍากจน (ร้อยละ) ^{12/}	-	21.3	-	15.5	-	11.3	-
การศึกษา							
อัตรา拿กเรียนต่อประชากรร้อยเรียน ^{13/}							
- ประถมศึกษา	102.40	103.24	103.79	104.77	104.49	104.24	100.82
- มัธยมศึกษาตอนต้น	83.50	82.70	82.19	82.23	84.01	92.47	95.89
- มัธยมศึกษาตอนปลาย	55.30	57.40	58.99	59.82	58.73	63.82	63.96
- อุดมศึกษา	22.70	39.03	41.08	43.81	48.56	57.11	60.77
จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรกลุ่มอายุ 15 ปีขึ้นไป ^{14/}	7.1	7.2	7.4	7.6	8.29	8.46	8.52
- ชาย	7.2	7.3	7.5	7.7	-	-	-
- หญิง	6.7	6.9	7.0	7.2	-	-	-
2. ความมั่นคงทางสังคม							
สถาบันครอบครัว							
- สัดส่วนครัวเรือนที่มีที่อยู่อาศัยถาวร (ร้อยละ) ^{15/}	97.6	97.7	97.9	97.3	96.0	96.6	98.6
- ตัวนีสัมพันธภาพที่อยู่ในครอบครัว (ร้อยละ) ^{16/}	73.05	69.49	67.51	64.36	66.35	67.39	66.28
- สัดส่วนผู้สูงอายุถูกทอดทิ้ง (ต่อผู้สูงอายุแสนคน) ^{17/}	58.0	57	59	-	-	-	-
- สัดส่วนเด็กที่ถูกทอดทิ้ง (ต่อเด็กแสนคน) ^{17/}	50.0	53	50	-	-	-	-

องค์ประกอบหลัก	2542	2543	2544	2545	2546	2547	2548
หลักประกันทางสังคม							
ร้อยละของการมีหลักประกันสุขภาพ ^{18/}	←	78.2	→	92.30	93.73	95.42	96.25
- ประกันสังคม	-	-	-	11.48	12.77	13.28	13.86
- สวัสดิการข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	-	-	-	6.62	6.44	6.83	6.57
- โครงการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า	-	-	-	74.16	73.61	75.15	74.97
- บัตร์ไม่มีสิทธิ์	-	-	-	7.52	6.96	4.58	3.68
สัดส่วนผู้ประกันตนต่อกำลังแรงงาน ^{19/}	17.36	17.49	17.29	20.15	21.34	21.86	22.73
เบี้ยประกันภัย (ล้านบาท) ^{20/}	51,514	63,531	80,473	98,566	115,947	131,217	143,679
- ประกันชีวิต	38,681	47,879	63,840	79,263	93,821	107,566	118,087
- อุบัติเหตุ	5,479	6,430	7,163	8,815	8,610	12,033	12,456
- สุขภาพ	7,354	9,222	9,471	10,488	13,516	11,618	13,136
ความสงบสุขในสังคม (ต่อประชากรแสนคน)							
อัตราการตายด้วยอุบัติเหตุการจราจรสากล ^{21/}	-	-	18.7	20.9	22.9	21.3	20.6
สัดส่วนคนดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน ^{21/}	106.1	109.2	105.6	109.7	106.0	106.5	122.1
สัดส่วนคนดีชีวิต ร่างกาย และเพศ ^{21/}	53.9	55.8	56.7	60.5	71.5	71.5	73.4
สัดส่วนคนดียาเสพติด ^{22/}	386.3	420.7	438.6	422.8	261.4	116.5	160.3
3. ความเป็นอยู่และพฤติกรรมของคน							
พฤติกรรมในการบริโภค							
- ค่าใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภค (ร้อยละของค่าใช้จ่ายรวม) ^{23/}	86.96	86.90	87.36	88.17	-	88.72	-
- ค่าใช้จ่ายที่ไม่เกี่ยวกับการอุปโภคบริโภค (ร้อยละของค่าใช้จ่ายรวม) ^{23/}	13.04	13.10	12.64	11.83	-	11.28	-
- อัตราการบริโภคสุรา (ร้อยละ)	-	-	32.6 ^{25/}	-	35.5 ^{24/}	32.7 ^{25/}	-
- อัตราการบริโภคบุหรี่ (ร้อยละ)	49.7 ^{25/}	-	25.5 ^{25/}	-	-	23.0 ^{25/}	-
การคุ้มครองผู้บุริโภค^{5/}							
จำนวนเรื่องร้องเรียน (เรื่อง)	13,886	11,037	14,055	23,212	27,583	21,920	18,306
- บ้าน อาคาร ที่ดิน	7,060	3,829	3,422	2,068	2,040	2,249	3,421
- สินค้าและบริการ	424	771	1,775	2,026	2,602	3,221	3,089
- การโฆษณาต่างๆ	462	590	490	373	389	735	704
- การขยายตัวและตลาดแบบตรง			-	-	-	33	62
- ผ่านทางสายด่วน 1166/บรีกษาข้อกฎหมาย	5,940	5,847	8,368	18,745	22,552	15,682	11,026
การใช้เวลาในชีวิตประจำวัน^{26/}							
การใช้บริการจากสื่อต่างๆ (ชม./วัน)	-	-	3.0	-	-	2.8	-
- การอ่าน	-	-	1.1	-	-	1.1	-
- การดูโทรทัศน์และวีดีโอ	-	-	2.9	-	-	2.7	-
- การฟังเพลง หรือวิทยุ	-	-	1.4	-	-	1.4	-
- การรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากคอมพิวเตอร์	-	-	1.9	-	-	1.9	-
- การใช้ห้องสมุด	-	-	1.0	-	-	0.8	-
จำนวนประชากรที่ใช้ Internet (ล้านคน) ^{27/}	1.5	2.3	3.5	4.8	6.0	7.0	-
4. สิ่งแวดล้อม							
สารอันตราย^{28/}							
ปริมาณการใช้สารเคมี (ล้านตัน)	13.24	17.77	29.33	33.38	26.90	29.49	31.70
จำนวนผู้ป่วยที่เกิดจากสารพิษอันตราย (คน)	4,536	4,224	2,654	2,702	2,499	2,717	1,640
จำนวนผู้เสียชีวิตที่เกิดจากสารพิษอันตราย (คน)	34	21	15	10	9	10	0

องค์ประกอบของหลัก	2542	2543	2544	2545	2546	2547	2548
รายรับ^{28/}							
การผลิตขยะที่เกิดขึ้นทั่วประเทศ (ล้านตัน)	13.82	13.93	14.10	14.30	14.40	14.60	14.30
การผลิตขยะที่เกิดขึ้นในกทม. (ล้านตัน)	3.28	3.33	3.40	3.51	3.41	3.41	3.04
ความสามารถในการกำจัดขยะแบบบัญชีกู้ซื้อขาย ในกทม. (ล้านตัน)	3.20	3.30	3.36	3.48	3.37	3.41	3.04
ปริมาณของเสียอันตรายทั่วประเทศ (พันตัน)	1,600	1,600	1,680	1,780	1,800	1,808	400 ^{31/}
ผลพิษทางอากาศ							
ปริมาณการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์(เมตริกตัน/หัว) ^{29/}	2.4	2.3	2.5	2.6	2.7	2.8	ไม่มีการจัดเก็บข้อมูล
-ค่าเฉลี่ยผู้คนเดลีมากกว่า 10 ไมโครน (24 ชั่วโมง) มงคล. / ลบ.ม.	60.6	56.1	40.5	49.4	54.5	58.1	40.6
(บริเวณพื้นที่ทั่วไปใน กทม.) ^{30/}							

- ที่มา : 1/ 7/ รายงานผลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร, สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
 2/ สำนักงำนดวิทยา กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข
 3/ กองส่งเสริมการประกันภัยและสารสนเทศ กรมการประกันภัย กระทรวงพาณิชย์ (ข้อมูล เดือน ม.ค.-ก.พ.49 และไม่รวมการประกันภัยประเภทอุตสาหกรรมและกลุ่ม)
 4/ ข้อมูลสถิติอาชญาและอาชญากรรมจากศูนย์ข้อมูลข้อสอบแทน สำนักงานสำนักงานที่ตรวจสอบแห่งชาติ และข้อมูลประชากรจากสำนักนิเวศน์ทางการท่องเที่ยว กระทรวงมหาดไทย
 ประมวลผลโดยสำนักพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนและการกระจายรายได้ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ข้อมูล ณ 18 ส.ค.49)
 5/ 25/ สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค สำนักนายกรัฐมนตรี
 6/ การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร สำนักงานสถิติแห่งชาติ ประมวลผลโดยสำนักพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
 9/ 10/ สถิติสาธารณสุข สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ กระทรวงสาธารณสุข
 11/ การคาดประมาณประชากรของประเทศไทย พ.ศ. 2533-2563 และ พ.ศ.2543-2568 สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
 12/ การสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ประมวลผลโดยสำนักพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนและการกระจายรายได้ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
 13/ กลุ่มพัฒนาระบบสารสนเทศ ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ(ข้อมูล ณ 28 ก.พ. 49)
 14/ ศูนย์วิเคราะห์สภาพและแนวโน้มการศึกษา สำนักวิจัยและพัฒนาการศึกษา สำนักงานเลขานุการสภาพการศึกษา(ข้อมูลปี 2543-2545) และสำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักปลัดกระทรวงศึกษาธิการ(ข้อมูลปี 2546-2547 และแนวโน้มปี 2548)
 15/ ข้อมูล จ.ป.ร. และข้อมูล กชช.2.ค. กรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย
 16/ สำนักประเมินผลและเผยแพร่การพัฒนา สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
 17/ ข้อมูลเด็กและผู้สูงอายุที่ถูกทอดทิ้ง กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ประมวลผลโดยสำนักพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
 18/ สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ กระทรวงสาธารณสุข
 19/ สำนักงานประกันสังคม กระทรวงแรงงาน และสำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
 20/ กองส่งเสริมการประกันภัยและสารสนเทศ กรมการประกันภัย กระทรวงพาณิชย์ (ไม่รวมการประกันภัยประเภทอุตสาหกรรมและกลุ่ม)
 21/ ศูนย์ข้อมูลข้อสอบแทน สำนักงานต่อรองแห่งชาติ และอัตราการตายต่อประชากรแสนคนค่านิวนันดร์จากข้อมูลของกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย
 23/ รายงานการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน, สรุปผลเบื้องต้นรายงานการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน พ.ศ.2547 สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
 24/ การสำรวจเกี่ยวกับอาชญากรรมและสังคม พ.ศ.2546 สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
 25/ การสำรวจพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของประชากร พ.ศ.2544 และการสำรวจพฤติกรรมการสูบบุหรี่และการดื่มสุราของประชากร พ.ศ.2547 สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
 26/ รายงานการสำรวจเชิงลึกของประชากร พ.ศ.2544 และ 2547 สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
 27/ ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ, สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
 28/ 30/ สำนักจัดการภาครัฐของเสียและสารอันตราย กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม(ข้อมูล ณ 31 ต.ค. 48 ซึ่งยังไม่รวมปริมาณขยะมูลฝอยก่อนที่จะนำมาทิ้งในถังขยะ)
 29/ กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน กระทรวงพลังงาน
 31/ สำนักจัดการภาครัฐของเสียและสารอันตราย กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม(ข้อมูล ณ 31 ต.ค. 48 ซึ่งยังไม่รวมปริมาณของเสียอันตรายจากภาคอุตสาหกรรม)

เอกสารอ้างอิง

1. กรมบัญชีกลาง.(2548). สถิติข้าราชการปี 2546-2548. กระทรวงการคลัง, <http://www.oig.go.th>.
2. กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย.(2549). สรุปสถานการณ์ความแห้งแล้งของประเทศไทย. กระทรวงมหาดไทย. www.disaster.go.th/disaster01/disas_04.xls.
3. กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย.(2549). สรุปสถานการณ์สาธารณภัยประจำเดือนพฤษภาคม 2549. กระทรวงมหาดไทย. www.disaster.go.th/news01/06_49report_023.pdf.
4. กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย.(2549). สรุปสถานการณ์อุทกัยนองประเทศไทย. กระทรวงมหาดไทย. www.disaster.go.th/disaster01/disas_02.xls.
5. กรมพัฒนาธุรกิจการค้า. (ไม่ระบุปี.) E-Director & E-Commerce Registration. กระทรวงพาณิชย์. [www.dbd.go.th/edirectory](http://dbd.go.th/edirectory).
6. กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน. (2548). พฤติกรรมการค้ามิสุราและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ใช้สิ่งสัมภาระต่อการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนที่อยู่ในความคุ้มครองของพัฒนาในสังกัดกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน สำนักพัฒนาฯ ติดตามและประเมินผลต่อไป. กระทรวงดิจิทัล.
7. กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน(2549). สถิติคดีเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดีโดยสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนทั่วประเทศปี 2546-2549. กระทรวงดิจิทัล.
8. กรุงเทพธุรกิจ.(2547). โพลล์ชี้หัวใจคนเดินแม่ใช้สินค้าแบรนด์ดัง. (12 มิถุนายน 2547) www.bangkokbiznew.com.
9. กรุงเทพธุรกิจ. (ไม่ระบุปี.). ด้ำดิ่ก้อนไล่ ยุคเศรษฐกิจดับเปลี่ยนตัวเอง. (25 กค. 2548) www.bangkokbizweek.com.
10. กองข้อมูลเชิงลึกพัฒนา. (ไม่ระบุปี.). ตัวชี้วัดสถานการณ์ตัวแหน่งพื้นที่จังหวัด. [Http://hanamainoph.go.th/statich.htm](http://hanamainoph.go.th/statich.htm).
11. ข่าวสด. (2549). ชี้เหตุโคลนเคลื่อนดินหรือเว้นที่มากกว่าที่รากตัว. (3 มิถุนายน 2549).
12. คมชัดลึก. (2549). “กรมฯเร่งติดตั้งระบบเตือนภัยห้ามดินล้ม 51 จว.ใน 3 ปี”. (21 มิถุนายน 2549) www.komchadluek.net.
13. จักกิจชุมชนนำ.(2546). การศึกษาสภาพการดำเนินชีวิตของเยาวชนที่ไม่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ในสภาพแวดล้อมที่มีปัญหายาเสพติด: กรณีศึกษาในชุมชนเมืองคลองเตย, มหาวิทยาลัยมหิดล.
14. จารัสบวบแก้ว. (2545). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการส่งสารเสพติดติดของหัวเรียนโนร์มเรียนแม่ยมศึกษาสังกัดกรมสังคมศึกษาจังหวัดยะลา. มหาวิทยาลัยเบญจรงค์.
15. จิรัตน์ มูลคสัตย์, อินทิรา เรืองศิริท์, รัชนา วีระสุนทรัตน์. (2544). พฤติกรรมการใช้สารเสพติดในหัวเรียนแม่ยม: กรณีศึกษาในโนร์มเรียนแม่ยมศึกษาแห่งหนึ่ง จังหวัดอุบลราชธานี.
16. ถนน ไบชา และคณะ. (2544). สภาพและการพัฒนาเครือข่ายองค์กรชุมชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดดังที่หัวหน้าฯ (ภาคบดีฯ) ได้ลงนามในประกาศ พ.ศ. 2540-2544.
17. ไทยโพสต์. (2549). วันที่รอดตายจะมาตีอันกัย. (24 พฤษภาคม 2549) www.thaipost.net.
18. ไทยโพสต์. (2549). สมิทฟอนโนบูร์กอล์ฟกรุ๊ป (28 พฤษภาคม 2549) www.thaipost.net.
19. ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2549). สถิติเศรษฐกิจและการเงิน ไตรมาสที่ 3 ปี 2549 (ตารางที่ 71.1 ปริมาณการจำนำสินค้าอุตสาหกรรมในประเทศไทย). <http://www.bot.or.th/BOTHomepage/databank/EconFinance/lab71-1.asp>.
20. นพดล กรณินา กะลัดกะละ. (2548). รายงานการวิจัยโครงการฝ่าวิกฤตภัยธรรมชาติในประเทศไทย: กรณีรวมรวมผลวิจัยและกระบวนการแนวคิดในการนำเสนอยกอุบัติเหตุที่ดีของเยาวชน. www.abacpol.com/BestResults/15.html.
21. นพดล กรณินา กะลัดกะละ. (2548). รายงานการวิจัยโครงการฝ่าวิกฤตภัยธรรมชาติในประเทศไทย: กรณีรวมรวมผลวิจัย 9 ปีก่อนหน้า.
22. นพดล กะลัดกะละ และ สุมนีพิพิญ ไกเหล็ก. (2544). เส้นทางชีวิตของน้องตัวตั้งขังในคดียาเสพติด (บทตัดย่องานวิจัยที่มีภารกิจศึกษาและสอน พ.ศ. 2540-2544).
23. บิสิเนสไทย (ฉบับนี้ที่ 22-28 พค 2549). สื่อออนไลน์ยุคใหม่ที่มีมันแบบเต็มรูปแบบ. [Http://66.102.7.104](http://66.102.7.104).
24. บุญยรัตน์ ศาสise. (2545). บ้านที่ล้มทั้งหลังกับการหาผลลัพธ์มาติดยาเสพติด殉ชีวิตอย่างรุนแรง. มหาวิทยาลัยเบญจรงค์.
25. มนูษยธรรมค์รัตน์ คำนัด. (ไม่ระบุ). หยุดเช็คชี้ก็บ彷徨วงจร: ในวันที่ใครๆ ยกโทษให้กัน. [Http://72.14.235.104/search?q=cache:8j5zmd95AJ.www.sarakadee.com](http://72.14.235.104/search?q=cache:8j5zmd95AJ.www.sarakadee.com).
26. เว็บกิจกรรมของคนรุ่นใหม่. (ไม่ระบุ.). ยาห้ามที่ทำกิจกรรมสร้างสรรค์สิ่งดี ๆ ให้เกิดขึ้นในสังคม. <http://www.deksiam.com/home/directry.php?action=&type=x-worltype>
27. ศูนย์ข้อมูลอุตสาหกรรม. สถิติคื DaoNa. สำนักงานตำรวจนครบาล.
28. ศูนย์ปฏิบัติการสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2548). อัตราการคงอยู่ของหัวเรียนสังกัดพืชช์ จำแหงตามระดับการศึกษาปี การศึกษา 2548. กระทรวงศึกษาธิการ.
29. ศูนย์สารสนเทศ.(2549). สถิติพัฒนาแห่งรัฐวิสาหกิจปี 2546-2548. สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ, <http://www.sepog.go.th>.
30. สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (องค์กรมหาดไทย). (2546). สวัสดิ์ การชุมชนเพื่อคนเมือง ห้องสื่อส่งเสริมความรู้ด้านการพัฒนาชุมชนที่ 12 (กันยายน 2546).
30. สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.(2546). วัยที่พร้อมจะมีคุ้ดดิอย่างไร (การอภิปรายนักเรียนตั้งแต่และทะเบียนสมรส) (8-14 มกราคม 2546). http://dusitpol.dusit.ac.th/2546/2546_017.
31. สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.(2546). ผู้หญิงเมืองแบบใหม่ที่นิสิตหัวเรียนต้องการ. (วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2546). [Http://dusitpol.dusit.ac.th/2546/2546_393.html](http://dusitpol.dusit.ac.th/2546/2546_393.html).
32. สถาบันนานาชาติ.(2549). สมุดรายงานสภากาแฟปี 2547-2548. โครงการติดตามสภากาแฟเด็กและเยาวชนร่วมหัวด. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ.
33. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ. (2549). สุขภาพคนไทย 2549, 13 ตัวชี้วัดสุขภาพ “สุรา”.
34. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ. (ไม่ระบุ.). ช่วยเหลือครอบครัวด้วยเทคโนโลยีในประเทศไทย. <http://www.thahealth.or.th/news.php?id=2117>.

35. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ.(ไม่ระบุ). ช่าวแอลกอฮอล์ พิษเหล้าผลิตภัณฑ์สังคม อุบัติเหตุ 交通事故 ป่วยสูญเสีย 1 ล้านฯ บาก.
<http://www.thahealthonthnews.php?id=1472>
36. สำนักงานประกันสังคม.(2548) สถิติผู้ประกันตนในระบบประกันสังคมปี 2546-2549. <http://www.sso.go.th>.
37. สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2540). รายงานการสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน พศ.2540.
38. สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2545). รายงานการสำรวจเด็กและเยาวชน พศ.2545.
39. สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2547). การสำรวจพฤติกรรมการสูบบุหรี่และการติดมวนของประชาชน พศ.2544 และ 2547. กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร.
40. สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2548) การสำรวจเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร(ครัวเรือน) ไตรมาส 3 ปี 2548.
41. สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2548) การสำรวจการเข้าร่วมกิจกรรมทางวัฒนธรรม พศ.2548.
42. สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์. (2547). สถิติสหกรณ์สุข พ.ศ. 2547, ตารางที่ 234 จำนวนและอัตราตายต่อประชากรสุทธิ.
43. สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์. (2548). ผลลัพธ์ที่คาดหวังด้วยกระบวนการศึกษาและด้วยรัฐศึกษาปีการศึกษา 2544-2548 กระทรวงศึกษาธิการ.
44. สำนักวิจัยเอนเดค็อกเพลล์. (2549). สำรวจความสี่งในการใช้ความรุนแรงแก้ปัญหาของหัวเรียนชาย: กรณีศึกษาตัวอย่างหัวเรียนชายระดับมัธยมปลายและอาชีวะ ในเขตกรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ (มิถุนายน 2546).
45. สำนักวิจัยเอนเดค็อกเพลล์. (2546). ความคิดเห็นของประชาชนต่อพัฒนาระบบราชการฉบับยิ่งสอยของเด็กและเยาวชน มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ (ระหว่างวันที่ 22-30 กันยายน 2546).
<http://168.120.31.165/webbase/2546/0930.html>.
46. สำนักวิจัยเอนเดค็อกเพลล์. (2547). ประเมินการณ์และทรัพยากร้อยละรุ่นต่อปัญหาพฤติกรรมทางเพศในปัจจุบัน มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ (ระหว่าง 9-17 ต.ค. 2547).
<http://168.120.31.165/webbase/2547/1017.html>.
47. สำนักวิจัยเอนเดค็อกเพลล์. (2547). สำรวจสภาวะความรุนแรงในครอบครัว: กรณีพ่อบ้านแม่เมืองบ้านในเขตกรุงเทพมหานครสุพรรณบุรี เรียงใหม่ นครราชสีมาและนครศรีธรรมราช มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ(กันยายน 2547).
48. สำนักวิจัยเอนเดค็อกเพลล์. (2547). อารมณ์ ความรักและปัญหาทางจิตวิญญาณของเยาวชนไทย มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ (ระหว่างวันที่ 7 เมษายน-17 พฤษภาคม 2547).
<http://168.120.31.165/webbase/2548/0123.html>.
49. สำนักวิจัยเอนเดค็อกเพลล์. (2548). การสำรวจสถานการณ์ปัญหายาเสพติดและวิจัยเพื่อวางแผนการดำเนินการแก้ไขยาเสพติดในประเทศไทย มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ (กันยายน 2548).
50. สำนักวิจัยเอนเดค็อกเพลล์. (2549). ความคืบหน้าสถานการณ์การล่อเทขายพันธุ์บูลและล่อ Harvey ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล: สภาพปัญหาสาเหตุ และแนวทางแก้ไข มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ (สำรวจผู้อ่านที่ 10-16 มิถุนายน 2549).
51. สำนักวิจัยเอนเดค็อกเพลล์. (2549). ผลการสำรวจภาคสนาม"ความรู้สึกของสาธารณชนคนไทยต่อภัยพิบัติทางธรรมชาติที่เกิดขึ้นในภาคเหนือ: กรณีศึกษาประเทศไทย" ในเขตกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ.